

398.198
0242๓
ณ.๒

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร

23 ส.ค. 2539

ปริญญานิพนธ์
ของ
ศรียะพร จันทโนทก

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2538
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
ศรีระพร จันทโนทก

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2538

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อค้นหาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ จำแนกตัวแปรได้ 4 ด้าน คือ ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ภูมิลำเนาทางการศึกษา ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางไปเรียน นิสัยในการเรียน ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของบิดามารดา ตัวแปรด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมด้านกีฬา กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมด้านบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ตัวแปรด้านการเรียน ได้แก่ วิธีสอนของอาจารย์ บรรยากาศการเรียนการสอน การจัดวิชา และเวลาเรียน การวัดผลและประเมินผล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2537 จำนวน 1,774 คน เป็นนักศึกษาชาย 867 คน และนักศึกษาหญิง 907 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

1. มีตัวแปรด้านส่วนตัว 5 ตัวแปร ได้แก่ นิสัยในการเรียน (โดยรวม) นิสัยในการเรียนด้านการทบทวนบทเรียน นิสัยในการเรียนด้านการตั้งใจเรียน นิสัยในการเรียนด้านการแบ่งเวลาในการเรียน และเพศ ตัวแปรด้านการเรียน 1 ตัวแปร ได้แก่ วิธีสอนของอาจารย์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสัยในการเรียนด้านการทบทวนบทเรียน สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. มีตัวแปรด้านส่วนตัว 10 ตัวแปร ได้แก่ นิสัยในการเรียน (โดยรวม) นิสัยในการเรียนด้านการแบ่งเวลาในการเรียน นิสัยในการเรียนด้านการทำการบ้าน นิสัยในการเรียนด้านการทบทวนบทเรียน นิสัยในการเรียนด้านการตั้งใจเรียน นิสัยในการเรียนด้านการวางแผนในการเรียน เพศ ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากมหาวิทยาลัยถึงบ้าน และสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตัวแปรด้านการเข้าร่วมกิจกรรม 1 ตัวแปร ได้แก่ กิจกรรมด้านวิชาการ และตัวแปรด้านการเรียน 1 ตัวแปร ได้แก่ วิธีสอนของอาจารย์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตัวแปรนิสัยในการเรียน

(โดยรวม) เพศ ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย และสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. มีตัวแปรด้านส่วนตัว 8 ตัวแปร ได้แก่ นิสัยในการเรียน (โดยรวม) นิสัยในการเรียนด้านการแบ่งเวลาในการเรียน นิสัยในการเรียนด้านการทำการบ้าน นิสัยในการเรียนด้านการทบทวนบทเรียน นิสัยในการเรียนด้านการตั้งใจเรียน นิสัยในการเรียนด้านการวางแผนในการเรียน เพศ และสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ นิสัยในการเรียนด้านการทำการบ้าน นิสัยในการเรียนด้านการวางแผนในการเรียน สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และบรรยากาศการเรียนการสอน สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง สภาพภาพสมรสของบิดามารดาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. ตัวแปรด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. ตัวแปรด้านการเรียน ได้แก่ วิธีสอนของอาจารย์ บรรยากาศการเรียนการสอน การจัดวิชาและเวลาเรียน การวัดผลและประเมินผลตามความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ยกเว้นบรรยากาศการเรียนการสอนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คือ ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ นิสัยในการเรียนด้านการทบทวนบทเรียน สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 1.13

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คือ ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ นิสัยในการเรียน (โดยรวม) เพศ ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจาก

บ้านถึงมหาวิทยาลัย และสาขาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 5.67

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 คือตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ นิสัยในการเรียนด้านการทำการบิน นิสัยในการเรียนด้านการวางแผนในการเรียน สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และตัวแปรด้านการเรียน ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 6.84

8. สมการที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่

8.1 สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่สอง

2 สมการคือ

$$8.1.1 \quad \hat{y} = 0.094 (\text{การทบทวนบทเรียน}) + 2.203$$

$$8.1.2 \quad Z = 0.114 (\text{การทบทวนบทเรียน})$$

8.2 สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่สาม

2 สมการคือ

$$8.2.1 \quad \hat{y} = 0.188 (\text{นิสัยในการเรียน}) - 0.104 (\text{เพศ}) - 0.063 (\text{ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย}) - 0.031 (\text{สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย}) + 1.737$$

$$8.2.2 \quad Z = 0.168 (\text{นิสัยในการเรียน}) - 0.114 (\text{เพศ}) - 0.090 (\text{ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย}) - 0.081 (\text{สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย})$$

8.3 สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่สี่

2 สมการคือ

$$8.3.1 \quad \hat{y} = 0.149 (\text{การทำการบิน}) - 0.087 (\text{การวางแผนในการเรียน}) - 0.131 (\text{บรรยากาศการเรียนการสอน}) - 0.038 (\text{สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย}) + 1.961$$

$$8.3.2 \quad Z = 0.158 (\text{การทำการบิน}) - 0.126 (\text{การวางแผนในการเรียน}) - 0.105 (\text{บรรยากาศการเรียนการสอน}) - 0.098 (\text{สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย})$$

VARIABLES RELATED TO ACADEMIC ACHIEVEMENT OF
STUDENTS OF THE FACULTY OF
BUSINESS ADMINISTRATION OF
ASSUMPTION UNIVERSITY
IN BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
SRIRAPORN CHANTANOTOKE

Presented in partial fulfillment of the requirements for
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

October 1995

The purpose of this study was to investigate variables related to academic achievement of students of the Faculty of Business Administration of Assumption University and to examine if the variables of personal data, family environment, student-activities involvement and academic environment have a significant impact upon their academic achievement. The subjects of 1,774 second year to fourth year students, 867 males and 907 females, of the Faculty of Business Administration in the academic year 1994 were drawn by stratified random sampling from the population. The research instrument was the variables related to students' academic achievement questionnaire. The data were analyzed by the multiple regression analysis.

The results of the study were as follows :

1. Statistically significant relationships were found between the second year students' academic achievement and five variables of their personal data, i.e., students' study habits (total score), students' reciting the material studied, students' concentration and attention to academic tasks, students' distribution of time in study, and students' genders at .05 level. In addition, significant relationships were found between the second year students' academic achievement and one of their academic dimension variables, i.e., teachers' teaching styles at .05 level. Results also indicated that the second year students' academic achievement could be significantly predicted by their reciting the material studied for classes at .05 level.

2. Statistically significant relationships were found between the third year students' academic achievement and ten variables of their personal data, i.e., students' study habits (total score), students' distribution of time in study, students' spending times on homework assignments, students' reciting the material studied, students' concentration and attention to academic tasks, students' college work planning, students' genders, students' times spent from homes to the University and from the University to homes, and students' high school academic programs at .05 level. In addition, significant relationships were found between the second year students' academic achievement and one of their activity involvements dimension variables, i.e., students' academic

activities involvements at .05 level. Besides, significant relationships were found between the second year students' academic achievement and one of their academic dimension variables, i.e., teachers' teaching styles at .05 level. Results also indicated that the third year students' academic achievement could be significantly predicted by their study habits (total score), genders, times spent from homes to the University, and high school academic programs at .05 level.

3. Statistically significant relationships were found between the fourth year students' academic achievement and eight variables of their personal data, i.e., students' study habits (total score), students' distribution of time in study, students' spending times on homework assignments, students' reciting the material studied, students' concentration and attention to academic tasks, students' college work planning, students' genders, and students' high school academic programs at .05 level. Results also indicated that the fourth year students' academic achievement could be significantly predicted by their spending time on homework assignments, college work planning, high school academic programs, and classroom atmosphere at .05 level.

4. Non-significant relationships were found between the second year to fourth year students' academic achievement and their family dimension variables, i.e., parents' economic status, parental occupations, and parental status.

5. Non-significant relationships were found between the second year to fourth year students' academic achievement and their activity-involvements dimension variables, i.e., academic activities, sport activities, cultural activities, and merit-activities involvements.

6. Non-significant relationships were found between the second year and the third year students' academic achievement and the academic dimension variables, i.e., teachers' teaching styles, classroom atmosphere, academic courses schedules, and students' opinions with regard to their teachers' academic measurement and evaluation. Results also indicated that the fourth year students' academic achievement could be significantly predicted by classroom atmosphere variables at .05 level.

7. The relationship between the second year students' academic achievement and one of their personal data dimension variables was positive and significant, with 1.13% of the variability in academic achievement predictable from the students' personal data dimension variable, i.e., students' study habits with regard to their reciting the material studied.

The relationship between the third year students' academic achievement and their personal data dimension variables was positive and significant, with 5.67% of the variability in academic achievement predictable from the students' personal data dimension variables, i.e., students' study habits (total score), students' genders, students' spending times from homes to the University, and students' high school academic programs.

The relationship between the fourth year students' academic achievement and their personal data dimension variables was positive and significant, with 6.84% of the variability in academic achievement predictable from (1) the students' personal data dimension variables, i.e., students' study habits with regard to their spending times on homework assignments, students' college work planning, and students' high school academic programs; and (2) one of the students' academic dimension variables, i.e., classroom atmosphere.

8. Results indicated that the following equations proved to be statistically significant predictors of the second year to fourth year students' academic achievement at .05 level.

8.1 The following equations proved to be statistically significant predictors of the second year students' academic achievement, i.e.,

$$8.1.1 \hat{y} = 0.094 \text{ reciting the material studied} + 2.203$$

$$8.1.2 Z = 0.114 \text{ reciting the material studied}$$

8.2 The following equations proved to be statistically significant predictors of the third year students' academic achievement, i.e.,

$$8.2.1 \hat{y} = 0.188 \text{ study habits} - 0.104 \text{ genders} - 0.063 \text{ times spent from home to the University} - 0.031 \text{ high school academic programs} + 1.737$$

$$8.2.2 Z = 0.168 \text{ study habits} - 0.114 \text{ genders} - 0.090 \text{ times spent from home to the University} - 0.081 \text{ high school academic programs}$$

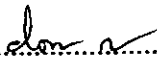
8.3 The following equations proved to be statistically significant predictors of the fourth year students' academic achievement, i.e.,

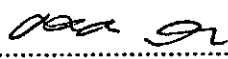
$$8.3.1 \hat{y} = 0.149 \text{ spending times on homework assignment} - 0.087 \text{ college work planning} - 0.131 \text{ classroom atmosphere} - 0.038 \text{ high school academic programs} + 1.961$$

$$8.3.2 Z = 0.158 \text{ spending times on homework assignment} - 0.126 \text{ college work planning} - 0.105 \text{ classroom atmosphere} - 0.098 \text{ high school academic programs}$$

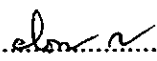
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

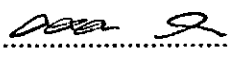
คณะกรรมการควบคุม

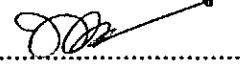
..........ประธาน
(ศ.ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์)

..........กรรมการ
(รศ.ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย)

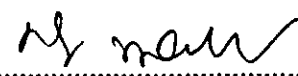
คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน
(ศ.ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์)

..........กรรมการ
(รศ.ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ.พรหมธิดา แสนคำเครือ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

วันที่.....10.....เดือน.....พฤษภาคม.....พ.ศ. 2538

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีและรวดเร็ว ก็ด้วยความกรุณาของ ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ รองศาสตราจารย์ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนวคิดและข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างมาก จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.ประทีป ม. โกมลมาศ อธิการบดี ดร.สิริโรจน์ วิริยะ-สิริมงคล อธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่ให้การสนับสนุนในการศึกษาต่อ ให้ทุนการศึกษาและทุนการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.สมพิศ ป.สัตยารักษ์ คณบดี คณะมนุษยศาสตร์ ดร.วินัย โภกระถูร คณบดี คณะบริหารธุรกิจ ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ไพรัช อมรสุกศิริ ที่ให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์พงษ์ชัย ธนวานิช หัวหน้าสาขาวิชาการบัญชี และอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี และให้กำลังใจในการทำวิจัยจนสำเร็จ

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคน เจ้าหน้าที่ศูนย์คอมพิวเตอร์ สำนักทะเบียนและประมวลผล สำนักผู้ช่วยผู้บริหาร และฝ่ายบุคคล ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย

ขอขอบคุณ คุณสาทิณฑ์ จันทโนทก และเด็กหญิงสุจิตราภรณ์ จันทโนทก เป็นผู้ให้กำลังใจ สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยมาโดยตลอด

ผลความดีของงานวิจัยในครั้งนี้ขอมอบให้ คุณแม่ และอาจารย์ทุกท่าน

ศรัทธาพร จันทโนทก

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
คำนำ.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	16
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียน	
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียน.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียน.....	19
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านการเข้าร่วมกิจกรรม	
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับด้านการเข้าร่วมกิจกรรม.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านการเข้าร่วมกิจกรรม.....	23
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านการเรียน	
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับด้านการเรียน.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านการเรียน.....	34
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	37
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	39
วิธีสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	40
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	51
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล.....	51
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า.....	53
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผล.....	53
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า.....	55
ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ.....	56
ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร.....	62
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร.....	64
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา.....	66
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	78
บทย่อ	78
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	78
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	78
วิธีดำเนินการวิจัย.....	78
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	78
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	79
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	79
อภิปรายผล.....	82

บทที่	หน้า
ข้อเสนอแนะ.....	89
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป.....	89
บรรณานุกรม.....	90
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก.	101
ภาคผนวก ข.	112
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	115

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพศ	39
2	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จำแนกตามตัวแปรเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม สาขาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ขานพหุหนะที่ใช้ในการ เดินทางไปเรียน สถานภาพสมรสของบิดามารดา และการเข้าร่วมกิจกรรม	57
3	จำนวนและร้อยละของอาชีพบิดาจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา	60
4	จำนวนร้อยละของอาชีพมารดาจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา	61
5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรนิสัยในการเรียน และระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง	62
6	ค่า Inter Quartile Range ของรายได้ของผู้ปกครอง จำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา	63
7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านการเรียน จำแนกตามชั้นปีที่ กำลังศึกษา	64
8	ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2	65
9	การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 เป็นเกณฑ์	67
10	ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2	68
11	ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 3	69
12	การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 เป็นเกณฑ์	70
13	ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3	71
14	ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 4	73
15	การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 เป็นเกณฑ์	75
16	ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4	76

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

การศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการพัฒนาประเทศ หากประเทศใดมีประชากรได้รับการศึกษาสูงและทั่วถึง ประเทศนั้นก็จะประสบความสำเร็จในการพัฒนาประเทศได้อย่างรวดเร็วทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้เพราะการพัฒนาประเทศไม่ว่าด้านใดต้องอาศัยกำลังคนซึ่งถือว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่ง ดังนั้นคนจึงเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดที่ต้องพัฒนาเป็นอันดับแรก และกระบวนการในการพัฒนาคน ก็คือ กระบวนการ ทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2526 : 1)

จากแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2537 - 2539) ได้ระบุเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาระดับอุดมศึกษาไว้ว่า เพื่อพัฒนาคุณภาพกำลังคนในระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม และทักษะความสามารถในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีวิจรรณญาณ มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ และสามารถดำรงชีวิตและประกอบอาชีพอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ส่วนองค์กรทางการศึกษาที่มีหน้าที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา คือ สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งรวมทั้งมหาวิทยาลัยทั้งของรัฐและเอกชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2535 : 70 - 71)

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีหน้าที่หลักที่สำคัญ 4 ประการ คือ 1) การสอนวิชาการและวิชาชีพเพื่อสนองความต้องการกำลังคนของสังคม 2) การวิจัย ค้นคว้าเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ 3) การบริการทางวิชาการแก่สังคม และ 4) การถ่ายทอดวัฒนธรรมและปลูกฝังความเป็นพลเมืองดี (วิจิตร ศรีสอาน. 2521 : 8) ซึ่งจากหน้าที่หลักของมหาวิทยาลัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการผลิตกำลังคนเป็นหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยจะกระทำหน้าที่นี้ได้สมบูรณ์ก็ต่อเมื่อสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพพร้อมในทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม และจิตใจ (วัลลภา

เทพหัสดิน ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ 2527 : 29 - 30) มีความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพ และที่สำคัญมีบุคลิกภาพ คุณธรรม และจริยธรรมอันเหมาะสมดีงาม สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมและวัฒนธรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงตามความเจริญทางเศรษฐกิจ และ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ยิ่งกว่านั้นมหาวิทยาลัยจะต้องผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับ ความต้องการกำลังคนของประเทศเพื่อป้องกันการสูญเปล่าทางการศึกษา และยังเป็นการ พัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชากรในสังคม จากบทบาสดังกล่าวของมหาวิทยาลัยจะเห็นได้ ว่าการทำความเข้าใจเกี่ยวกับตัวผู้เรียนคือนิสิตนักศึกษานั้น เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่าง หนึ่งต่อการจัดระบบการเรียนการสอน การให้บริการ และการปกครอง ทั้งนี้เพราะผู้เรียน เปรียบเสมือนผลิตผลเบื้องต้นก่อนเข้าสู่กระบวนการในการจัดการเรียนการสอน เพื่อจะได้ บัณฑิตที่สมบูรณ์ก่อนออกสู่สังคม ดังนั้นมหาวิทยาลัยที่ผู้บริหารมีความเข้าใจเกี่ยวกับนิสิต นักศึกษาจะทำให้ นิสิตนักศึกษามีโอกาสประสบความสำเร็จได้มากกว่าสถาบันอุดมศึกษาที่ผู้ บริหารปราศจากความรู้ความเข้าใจในนิสิตนักศึกษา (ประกอบ กุปรัตน์. 2530 : 187)

เมื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคน และเพื่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างแท้ จริง องค์ประกอบที่ใช้ในการพิจารณาถึงคุณภาพของการศึกษามีหลายองค์ประกอบ แต่ องค์ประกอบที่สำคัญมากองค์ประกอบหนึ่งก็คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ซึ่ง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลมาจากองค์ประกอบหลายประการ ได้แก่ ตัวนักศึกษา ภูมิหลัง ทางการศึกษาและครอบครัว นิสัยในการเรียน กิจกรรม และการปรับตัว องค์ประกอบ เหล่านี้มีตัวแปรที่ผสมผสานกันอยู่ และส่งผลต่อคุณภาพของการศึกษา หรือผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน ซึ่งสมใจ ศรีสินรุ่งเรือง (2529 : 190 - 192) ได้ศึกษาพบว่า เพศ รายได้ของ ครอบครัว อาชีพของบิดามารดา และการเข้าร่วมกิจกรรม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ (บริหารธุรกิจ) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2524 : 8 - 11) ได้ศึกษาลักษณะและธรรมชาติ ของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษามีปัญหาการปรับตัวในหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ การปรับตัวในด้านการเรียน การคบเพื่อนต่างเพศ ตลอดจนการเข้าสังคมกับรุ่นพี่ ส่วน สายพิน สุคตนิ้ง (2536 : 84 - 85) ได้ศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีความสัมพันธ์ กับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต

ดังนั้นในการจัดการศึกษาควรคำนึงถึงองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจและควรศึกษาเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะองค์ประกอบด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา ด้านตัวผู้เรียนและกระบวนการเรียน ด้านตัวผู้สอนและกระบวนการสอน ตลอดจนสภาพแวดล้อมของห้องเรียน (สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. ม.ป.ป.: 2 - 3)

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับอุดมศึกษา ส่วนมากจะศึกษาเฉพาะกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐซึ่งเป็นหลักสูตรภาษาไทย แต่ไม่มีผู้ใดที่ศึกษาเรื่องดังกล่าวกับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีหลักสูตรการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีหลักสูตรการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย สอนในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ในระดับปริญญาตรี เปิดสอนทั้งหมด 9 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะการจัดการธุรกิจความเสี่ยงและอุตสาหกรรมบริการ คณะศิลปศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ชีวภาพ (Bulletin. 1994 : 1) โดยมีจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพมีความเป็นเลิศทางวิชาการ มีคุณธรรม และมีความรับผิดชอบต่อประโยชน์ส่วนรวมและสังคม แนวทางปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนภายใต้ข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย คือ การกำหนดเวลาเข้าเรียนของนักศึกษาต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด การสอนในแต่ละวิชามีจำนวน 15 ครั้ง/ภาคการศึกษา ครั้งละ 3 ชั่วโมง รวม 45 ชั่วโมงต่อรายวิชา การสอบมีทั้งสอบย่อย (Quizzes) การสอบกลางภาค (Mid-term) และการสอบปลายภาค (Final) การวัดผลมีเกณฑ์ตามมาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้อย่างชัดเจนและเข้มงวด (ระเบียบมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญว่าด้วยการศึกษา. 2528 : 2 - 3) นักศึกษาที่จะสำเร็จเป็นบัณฑิตจะต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวัดจากเกรดเฉลี่ยสะสมในรายวิชาต่าง ๆ ไม่ต่ำกว่า 2.00 จากแนวทางปฏิบัติดังกล่าวส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

การจัดระบบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีความแตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ กล่าวคือ มหาวิทยาลัยใช้สื่อการเรียนการสอนทุกวิชาเป็นภาษาอังกฤษ ก่อนที่นักศึกษาจะเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยต้องผ่านการสอบคัดเลือกวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์และมีคุณสมบัติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด (คู่มือสอบเข้ามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.

2537) เมื่อนักศึกษาได้เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยแล้ว จึงน่าจะมีความสามารถพอที่จะเรียนได้สำเร็จไม่เกินระยะเวลาตามที่หลักสูตรกำหนด แต่ปรากฏว่ามีนักศึกษาสอบไม่ผ่านรายวิชาต่าง ๆ ต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาซ้ำ เป็นผลทำให้นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และออกกลางคันเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นความสูญเสียทางการศึกษา (ระเบียบมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญว่าด้วยการศึกษา. 2528:1- 8)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลจากตัวแปรหลายด้าน ได้แก่ คุณลักษณะของผู้เรียน คุณภาพของการจัดการศึกษาในสถานศึกษา ความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด และรวมภูมิหลังของครอบครัวนักศึกษา ตัวแปรที่ประสมประสานกันอยู่นี้สามารถส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (สุวิมล เด่นสุนทร. 2525 : 2) และสมพร ศิลป์สุวรรณ (2534 : 1) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเรียนการสอน คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ พบว่า นักศึกษามีปัญหามากทางด้าน การเรียน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านการประเมินผลการเรียน

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเรียนจำนวนมากและจากการประมวลผลการเรียน และจากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์แนะแนว และหัวหน้าสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาของทุกคณะวิชาของมหาวิทยาลัยซึ่งมีจำนวน 12,222 คน มีนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจคิดเป็นร้อยละ 13.5 ที่มีปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาคณะวิชาอื่น ๆ (รายงานจำนวนนักศึกษาทุกคณะวิชา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. 2537 : 1)

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ได้ปฏิบัติงานอยู่ในฝ่ายวิชาการของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมาเป็นเวลา 13 ปี พบว่า นักศึกษาที่มีปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยเฉพาะนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจซึ่งเป็นคณะวิชาที่เปิดสอนมาเป็นเวลานาน และมีจำนวนนักศึกษามากกว่าคณะอื่น ๆ อีกทั้งบางคณะวิชาซึ่งเพิ่งเปิดสอนใหม่มีนักศึกษาไม่ครบทุกชั้นปี ได้แก่ คณะนิเทศศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ชีวภาพ และผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ของคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 120 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านส่วนตัวร้อยละ 61.2 ด้านครอบครัวร้อยละ 46.8 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมร้อยละ 38.4 และด้านการเรียนร้อยละ 79.2 ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่ามีตัวแปรใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ซึ่งผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นข้อมูลให้ผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนผู้ปกครองจะได้ร่วมมือกันช่วยเหลือให้นักศึกษาให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และประสบผลสำเร็จในการเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม และด้านการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
2. เพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจากตัวแปร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

มีตัวแปรอย่างน้อย 1 ตัวแปร ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะช่วยให้ทราบว่า มีตัวแปรใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อเป็นแนวทางให้นักศึกษาได้ปรับปรุงตนเองด้านการเรียน และจะเป็นข้อมูลให้ผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนผู้ปกครองมีความเข้าใจนักศึกษาดีขึ้น และสามารถจัดเตรียมโครงการแก้ปัญหาและการให้บริการได้อย่างเหมาะสมต่อไป ซึ่งจะยังผลให้นักศึกษามีโอกาสประสบความสำเร็จการศึกษามากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษา ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2537 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ จำนวน 6,962 คน เป็นนักศึกษาชาย 3,157 คน และนักศึกษาหญิง 3,805 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2537 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอีสต์แฮมป์ชัวร์ จำนวน 1,774 คน เป็นนักศึกษาชาย 867 คน และนักศึกษาหญิง 907 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพศเป็นชั้น

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

3.1 ด้านส่วนตัวของนักศึกษา ได้แก่

- 3.1.1 เพศ
- 3.1.2 ชั้นปีที่กำลังศึกษา
- 3.1.3 ภูมิหลังทางการศึกษา
- 3.1.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง
- 3.1.5 นิสัยในการเรียน

3.2 ด้านครอบครัว ได้แก่

- 3.2.1 ฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
- 3.2.2 อาชีพของผู้ปกครอง
- 3.2.3 สถานภาพสมรสของบิดามารดา

3.3 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่

- 3.3.1 การเข้าร่วมกิจกรรมด้านวิชาการ
- 3.3.2 การเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา
- 3.3.3 การเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม
- 3.3.4 การเข้าร่วมกิจกรรมด้านบำเพ็ญสาธารณประโยชน์

3.4 ด้านการเรียน ได้แก่

- 3.4.1 วิธีสอนของอาจารย์
- 3.4.2 บรรยากาศการเรียนการสอน
- 3.4.3 การจัดวิชาและเวลาเรียน
- 3.4.4 การวัดผลและประเมินผล

3.5 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกเป็น 3 กลุ่ม

3.5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

3.5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

3.5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการเรียนของนักศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม และด้านการเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ด้านส่วนตัว หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักศึกษาที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษา และสภาพโดยทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ภูมิหลังทางการศึกษา ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง และนิสัยในการเรียน

1.1.1 ชั้นปีที่กำลังศึกษา ได้แก่ ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอีสต์สัมชัญ

1.1.2 ภูมิหลังทางการศึกษา หมายถึง สาขาวิชาที่ศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ สาขศิลป์-คำนวณ สาขศิลป์-ภาษา

1.1.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง หมายถึง เวลาที่นักศึกษาใช้เดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย และจากมหาวิทยาลัยถึงบ้าน

1.1.4 นิสัยในการเรียน หมายถึง สิ่งที่นักศึกษากระทำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียน ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน การตั้งใจเรียน และการวางแผนในการเรียน

1.2 ด้านครอบครัว หมายถึงสภาพต่างๆ ไปที่เกี่ยวกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ได้แก่ ฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และสถานภาพสมรสของบิดามารดา

1.2.1 ฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครอง หมายถึง ระดับฐานะของผู้ปกครองของนักศึกษา ซึ่งเป็นรายได้ประจำเดือนของพ่อแม่ร่วมกันโดยให้ผู้ปกครองระบุว่ามียาได้เท่าใดต่อเดือน แล้วผู้วิจัยจึงนำข้อมูลนั้นมาแบ่งกลุ่ม

1.2.2 อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึงอาชีพที่บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ของนักศึกษาทำเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพ ถ้ามีหลายอาชีพให้เลือกอาชีพที่มีรายได้สูงสุด จำแนกตามรายงานสถานภาพนักศึกษาขณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ปีการศึกษา 2536 แบ่งเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

1.2.2.1 รับราชการ

1.2.2.1.1 ทหารบก

1.2.2.1.2 ทหารเรือ

1.2.2.1.3 ทหารอากาศ

1.2.2.1.4 ตำรวจ

1.2.2.1.5 ข้าราชการ

1.2.2.2 รับจ้าง

1.2.2.3 ค้าขาย

1.2.2.4 เกษตรกรรม

1.2.2.5 ธุรกิจส่วนตัว

1.2.2.6 พนักงานรัฐวิสาหกิจ

1.2.3 สถานภาพสมรสของบิดามารดา หมายถึง ลักษณะการครองชีวิต สมรสของบิดามารดา จำแนกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1.2.3.1 บิดามารดาอยู่ร่วมกัน

1.2.3.2 บิดามารดาหย่าร้างกัน

1.2.3.3 บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม

1.3 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นโดยความร่วมมือของ มหาวิทยาลัยและนักศึกษาเพื่อสนองความต้องการและความสนใจ เป็นการส่งเสริม ประสิทธิภาพและพัฒนาศักยภาพด้านการเรียนของนักศึกษา กิจกรรมที่จัดขึ้นจะเกี่ยวข้องกับ การศึกษาในชั้นเรียนหรือไม่ก็ได้ โดยมีอาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษาเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษา เพื่อให้การจัดกิจกรรมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญแบ่งกิจกรรมออกเป็น 4 ด้าน คือ กิจกรรมด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านบำเพ็ญ สาธารณประโยชน์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.3.1 การเข้าร่วมกิจกรรมด้านวิชาการ ได้แก่ ชมรมถ่ายภาพ ชมรมส่องทาง ชมรมการตลาด

1.3.2 การเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา ได้แก่ ฟุตบอล บาสเก็ตบอล แบดมินตัน โบว์ลิ่ง เทนนิส

1.3.3 การเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ ชมรมดนตรีไทย ชมรมDrama ชมรมพุทธศาสตร์ ชมรมคาทอลิก ชมรมคริสเตียน

1.3.4 การเข้าร่วมกิจกรรมด้านบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ได้แก่ ชมรมอาสาพัฒนา ชมรมโรตาแรค

1.4 ด้านการเรียน หมายถึง สภาพการเรียนรู้ที่นักศึกษาประสบ เกี่ยวกับวิธีสอนของอาจารย์ บรรยากาศการเรียนการสอน การจัดวิชาและเวลาเรียน การวัดผลและประเมินผล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.4.1 วิธีสอนของอาจารย์ ได้แก่ อาจารย์มีวิธีถ่ายทอดความรู้ทำให้การเรียนน่าสนใจ สามารถสอนสิ่งที่ยากให้เข้าใจได้ง่าย ใช้สื่อประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม สนใจความรู้สึกของผู้เรียน เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและซักถาม สอนครอบคลุมเนื้อหาวิชาตามสังเขปวิชา (Course Outline)

1.4.2 บรรยากาศการเรียนการสอน ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอน น่าสนใจ การเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน ความเป็นกันเองระหว่างอาจารย์และนักศึกษา การเข้าสอนตรงตามเวลา

1.4.3 การจัดวิชาและเวลาเรียน ได้แก่ การจัดวิชาและเวลาเรียนเหมาะสม บางวันเรียนมีวิชาเรียนติดต่อกันหลายคาบ บางวันเรียนคาบเวลา 17.00-18.30 น. อย่างเดียว บางวันเรียนคาบเวลา 8.00-9.30 น. เว้นว่างมาเรียนอีกคาบเวลา 15.30-17.00 น. เลือกวิชาและตอน (Section) ได้ตามที่ต้องการ ระบบการลงทะเบียนดีและสะดวก

1.4.4 การวัดผลและประเมินผล ได้แก่ การออกข้อสอบครอบคลุมเนื้อหา จำนวนข้อสอบเหมาะสมกับเวลา ความยุติธรรมในการให้คะแนนของอาจารย์แต่ละคน เกณฑ์การจัดระดับคะแนนเหมาะสม

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่เป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) ของทุกวิชานับตั้งแต่เริ่มเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ของชั้นปีที่ 1 จนถึงภาคการศึกษาที่ 1 ของปีการศึกษา 2537 โดยจำแนกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ย
สะสมต่ำกว่า 2.00

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่มีระดับคะแนน
เฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.01-2.74

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ย
สะสมตั้งแต่ 2.75 ขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้อง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอีสต์ซัมมิต ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งครอบคลุมหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียน
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียน
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยการเรียน
 3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมกิจกรรม
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมกิจกรรม
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมกิจกรรม
 4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านการเรียน
 - 4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับด้านการเรียน
 - 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านการเรียน
1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล หวังพานิช (2523 : 137) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ และความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์ของการเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรม หรือเกิดจาก

การสอน และที่ ขนิษฐา แก้วสวัสดิวงศ์ (2524 : 6) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการตอบแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์

กู๊ด และคนอื่น ๆ (Good and others. 1973 : 7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ไว้ว่า หมายถึง ความสำเร็จ (Accomplishment) ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะหรือการ ประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอน หรือทั้งสองอย่างรวมกัน

1.1.2 องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1.2.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว

เพรสคอตท์ (Prescott. 1961 : 14 - 51) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มี ความสัมพันธ์กันและมีอิทธิพลต่อผลสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนทั้งในและนอกโรงเรียน ไว้หลายองค์ประกอบ เช่น องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน องค์ประกอบด้านการปรับตัว องค์ประกอบด้านปัญหาส่วนตัว ซึ่งองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบจะส่งผลต่อผลสำเร็จทางการเรียนแตกต่างกัน บางองค์ประกอบเป็นส่วนส่งเสริม แต่บางองค์ประกอบเป็นอุปสรรคต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ถ้าหากองค์ประกอบใดเป็นอุปสรรคต่อการเรียน ก็ย่อมทำให้นักเรียนไม่ อาจใช้ความสามารถได้เต็มที่ตามความสามารถที่มีอยู่ เช่น ด้านปัญหาส่วนตัว

อนาสตาซี (Anastasi 1968 : 107) ได้กล่าวไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่ใช่ด้าน สติปัญญา ซึ่งได้แก่ องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม แรงจูงใจ และด้านอื่น ๆ

เวิร์ทชิงตัน และแกรนต์ (Worthington and Grant. 1971: 7 10) ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ มหาวิทยาลัยยูทาห์ พบว่า ตัวแปรที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดี คือ เพศ

สุวิทย์ สมานมิตร (2515 : 94 - 96) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผล สัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยขอนแก่น : โดยศึกษาเฉพาะกรณี ผลการศึกษาพบว่า เพศเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ

ศึกษาของนักศึกษาแตกต่างกันและผลปรากฏว่านักศึกษาหญิงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงกว่านักศึกษาชาย

อวยชัย วิยสุวรรณ (2521 : 49 - 54) ศึกษาการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้องค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางด้านสติปัญญา เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ สงขลา พบว่า เพศเป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับพรทิพย์ถาวรจักร์ (2525 : 26 - 27) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า เพศเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3

ส่วนลักษณะที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกัน ก็มีผลให้ผลการเรียนแตกต่างกัน พัทธ์ชัย พุหลรัตน์ (2522 : 55 - 58) ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยครูยะลา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยครูยะลาที่สำเร็จการศึกษาชั้น ม.ศ. 3 และได้เข้ามาศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาชั้นปีที่ 2 ณ วิทยาลัยครูยะลา จำนวนทั้งหมด 259 คน พบว่า ที่พักเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยครูยะลา กล่าวคือ นักศึกษาที่พักอยู่ในหอพักของวิทยาลัยมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาที่พักอยู่บ้านเช่า บ้านของตนเอง และหอพักของเอกชน ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาที่พักหอพักวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักอยู่บ้านญาติกับพักที่วัด มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาไม่แตกต่างกัน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านส่วนตัว ของนักศึกษา สรุปได้ว่า เพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สถานที่พักขณะที่กำลังศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

1.1.2.2 องค์ประกอบด้านครอบครัว

แกริสัน กิงสตัน และแมคโดนัลด์ (Garrison, Kingston and McDonald. 1966 : 415) ได้ศึกษาฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นองค์ประกอบที่ทำให้เด็กเรียนได้ดีหรือไม่ดี โดยพบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมค่อย ย่อมจะขาดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยในการเรียนรู้ ผลงานวิจัยของ แกริสัน และคณะ แสดงว่าฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แอสติน (Astin. 1964 : 219 - 227) ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลทำให้นักศึกษาต้องออกจากวิทยาลัยก่อนจบการศึกษา พบว่านิสิตส่วนใหญ่ที่ต้องออกจากวิทยาลัยก่อนจบการศึกษานั้น เนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ

ไนฟ์ และสตรูด (Knife and Stroud. 1959 : 117 -120) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและชั้นทางสังคม พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเขาวนปัญญา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคลในสังคม ความแตกต่างด้านสังคมเกิดจากกฎเกณฑ์ ระเบียบ และปัจจัยอีกหลายอย่างที่สังคมกำหนดขึ้นมา เช่น ความแตกต่างในด้านฐานะ บางคนร่ำรวยเป็นมหาเศรษฐี บางคนก็มีฐานะพอมีพอกิน บางคนยากจน เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีกที่ช่วยกำหนดชั้นของบุคคลในสังคมได้อีก เช่น ระดับการศึกษารายได้ สถานภาพสมรส (วิจิตร ศรีสอาน ณรงค์ศักดิ์ ธนวิบูลย์ชัย และสิริวรรณ ศรีพหล. 2526 : 147 - 150)

ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว ได้แก่ รายได้ของบิดา รายได้ของมารดาของแต่ละครอบครัวมีความแตกต่างกัน มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแตกต่างกันได้ ซึ่งวัฒนา พุ่มเล็ก (2513 : 68 - 71) ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 232 คน แบ่งเป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง จำนวน 116 คน และนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ จำนวน 116 คน พบว่า รายได้ของบิดา รายได้ของมารดาจะเป็นสิ่งส่งเสริมความสามารถในการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง แต่ถ้านักเรียนที่มีปัญหาในสิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นอุปสรรคต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ และสุวิมล เด่นสุนทร (2527 : 89 - 92) ศึกษาตัวแปรด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2524 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,031 คน การวิจัย พบว่า แผนการเรียนศิลปศาสตร์เป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นเกรดเฉลี่ยวิชาบังคับ ได้แก่ รายได้ของบิดา และรายได้ของมารดา

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า รายได้ของบิดาและรายได้ของมารดา เป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ส่วนอาชีพของบิดาและอาชีพของมารดา จะเป็นสิ่งกำหนดฐานะทางสังคมและมีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนักศึกษาด้วย ดังผลการศึกษาของ โชปรา (Chopra. 1967 : 359 - 362) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกี่ยวกับวิชาการ จะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น

วัฒนา พุ่มเล็ก (2513 : 68 - 71) ได้ศึกษาเปรียบเทียบตัวแปรด้านอาชีพของบิดาและอาชีพของมารดา ว่าส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพียงใด ผลการศึกษาพบว่า อาชีพของบิดาและของมารดาจะเป็นสิ่งที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง แต่ถ้านักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับอาชีพของบิดาและของมารดา จะกลายเป็นอุปสรรคต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ

นอกจากนี้ จากผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2523 : 71 - 76) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คือ อาชีพของบิดา ซึ่งจัดว่าเป็นตัวแปรภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน

ส่วนสถานภาพสมรสของบิดาและมารดานั้น มีบทบาทสำคัญต่อชีวิตและจิตใจของเด็ก หากสถานภาพสมรสของบิดาและมารดาไม่มั่นคงก็จะเป็นปัญหาต่อสมาชิกภายในครอบครัวได้ ดังผลการศึกษาค้นคว้าของ พรทิพย์ ถาวรจักร์ (2525 : 26) ที่ศึกษาพบว่า ฐานะการสมรสของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตชั้นปีที่ 3 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า อาชีพของบิดาและอาชีพของมารดามีส่วนส่งเสริมและสนับสนุนผลการเรียนของนักศึกษา

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โอโนดา (พวงสร้อย วรกุล. 2522 : 19 ; อ้างอิงมาจาก Onoda. 1975 : 7726 - A) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความรับผิดชอบ ควบคุมตัวเองได้ และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครู ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำส่วนมากจะไม่ขยัน และมีความสัมพันธ์กับคนอื่นไม่ดี มีความสับสนวุ่นวายใจ นอกจากนี้ ริงเนสส์ (กุลวรรณ วิทยาวงสุจิ. 2526 : 22 ; อ้างอิงมาจาก Ringness. 1968 : 140) ได้ศึกษาพบว่า บุคคลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีการปรับตัวทางอารมณ์ให้เข้ากับสิ่งต่าง ๆ ได้ดีกว่า คนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่า บุคคลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้รับรางวัลทางสังคม มีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและบุคคลอื่นในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของกิลล์ (Gill. 1962 : 144 - 149) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความสามารถในการปรับตัวได้ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีความสามารถในการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความกังวลใจได้ดีอีกด้วย

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

จุไร ชุมชุม (2526 : 176) ศึกษาสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนของนิสิตนักศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 และรัตนดา ดวงแก้ว (2527 : 155) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเชาวน์ปัญญา สภาพแวดล้อมทางปัญญา และฐานะทางสังคม มิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 314 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 05

จงกลณี ชูติมาเทวินทร์ (2527 : 81) ศึกษาองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ในด้านองค์ประกอบส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ และชั้นปีที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่

สุภาพรณ โคตรจรัส (2524 : 91) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและหาตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากปัญหาการปรับตัวทั้ง 11 ด้านของนิสิต จำนวน 2,009 คน ผลการวิจัยในส่วนปัญหาการปรับตัวทั้ง 11 ด้าน พบว่า นิสิตประสบปัญหามากที่สุดในด้านการปรับตัวทางการเรียนและปัญหาน้อยที่สุดในการปรับตัวทางเพศ ปัญหาที่นิสิตประสบค่อนข้างมาก ได้แก่ ด้านกิจกรรมทางสังคมและสันตนาการ ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ส่วนปัญหาที่นิสิตประสบค่อนข้างน้อย ได้แก่ ด้านศีลธรรมและศาสนา ด้านสุขภาพ และพัฒนาการทางร่างกาย ด้านการเงิน และที่อยู่อาศัย ด้านบ้านและครอบครัว

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ฐานะทางสังคม เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และการปรับตัวทางการเรียน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียน

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียน

คำว่า "นิสัย" คือแนวโน้มของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมจนเป็นนิสัย และเป็นไปโดยอัตโนมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับการฝึกฝนหรือประสบการณ์ (Eysenck, Arnold and Meili. 1972 : 40)

แมดดอกซ์ (Maddox. 1963 : 2) กล่าวว่า นิสัยขึ้นอยู่กับโอกาสที่บุคคลจะประสบความสำเร็จหรือบังเกิดความพึงพอใจ กล่าวคือ พฤติกรรมใดที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ พฤติกรรมนั้น ๆ ก็จะถูกกระทำซ้ำแล้วซ้ำอีก จนกระทั่งกลายเป็นนิสัยติดตัวบุคคลนั้นไป

นิสัยในการเรียน จึงเป็นพฤติกรรมทางด้านการเรียนที่บุคคลมีความพึงพอใจ และปฏิบัติเป็นประจำ โดยที่พฤติกรรมนั้นอาจมาจากทักษะในการเรียน และเทคนิคในการเรียน (Wrenn. 1968 : 1 - 4)

คำว่า "นิสัยในการเรียน" "ทักษะในการเรียน" และ "เทคนิคในการเรียน" มีความหมายที่คล้ายคลึงกันจนอาจทำให้เกิดความสับสน ซึ่งเทคนิคในการเรียนนั้น หมายถึง

กระบวนการต่าง ๆ ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน ซึ่งได้แก่ วิธีการศึกษาค้นคว้า กระบวนการแก้ปัญหา ส่วนทักษะในการเรียนนั้น หมายถึง การนำความสามารถพิเศษหรือวิธีการมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับการเรียน ซึ่งได้แก่ วิธีการอ่าน การจด และทำบันทึกย่อการสรุป และการศึกษาค้นคว้าถึงวัตถุดิบต่าง ๆ ในการเรียน (สุวิมล ว่องวาณิช 2525 : 19 - 20) และโฮล์ทแมน (Holtzman 1965 : 17) ได้กล่าวเกี่ยวกับ นิสัยในการเรียนว่า หมายถึง พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับ 1) การใช้เวลาเรียน ซึ่งได้แก่ การรู้จักใช้เวลาได้อย่างเหมาะสมในการเรียนและการทำงาน รู้จักแบ่งเวลาว่าควรทำเรื่องใดก่อนหลัง ไม่พลัดผ่อน หลีกเลียง รอเวลา ทำในเวลากระชั้นชิด ไม่เสียเวลากับเรื่องที่ไม่เป็นสาระจนเกินควร ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายทันต่อเวลา และ 2) วิธีการเรียน ได้แก่ การรู้จักใช้วิธีการเรียนอย่างถูกต้อง มีการวางแผนเตรียมงานก่อนลงมือทำ รู้จักแหล่งข้อมูลที่ต้องการทราบ ทำงานด้วยความมีระเบียบรอบคอบ ทำให้งานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ สเวน เรนน์ และลาร์เซน (Wrenn and Larsen. 1969 : 5 - 11) กล่าวว่า นิสัยในการเรียนหมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียน นักศึกษา ประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ประกอบด้วยสมาธิในการเรียน วิธีการอ่านและการจดคำบรรยาย การวางแผนการเรียนหรือการแบ่งเวลาเรียน การทบทวนบทเรียน และเจตคติที่มีต่อการเรียน และจาโคโบวิทส์ (Jakobovits. 1971 : 105) กล่าวว่า นิสัยในการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งของยุทธวิธีการเรียนซึ่งเป็นองค์ประกอบในตัวผู้เรียน นอกจากนี้พ้องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538 : 1) กล่าวว่า นิสัยในการเรียนหมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วย ความตั้งใจ และเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนการเรียนและจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยันอดทน รับผิดชอบ พึ่งตนเอง และมีความภูมิใจในผลการเรียนของตน

จะเห็นได้ว่า นิสัยในการเรียนเป็นพฤติกรรมที่สืบเนื่องมาจากทักษะในการเรียนและเทคนิคในการเรียนในการสร้างกิจกรรมเชิงสื่อสารเสริมบทเรียน เพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาสำหรับนักศึกษา อาจถือได้ว่าเป็นเทคนิคในการเรียนอย่างหนึ่ง ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมทางด้านการเรียนที่ปฏิบัติเป็นประจำ ดังนั้น นิสัยในการเรียนจึงหมายถึง พฤติกรรมทางด้านการเรียนที่ปฏิบัติเป็นประจำ โดยที่พฤติกรรมนี้ส่วนหนึ่งมาจากเทคนิคในการเรียน คือ การ

ฝึกใช้ภาษาโดยอาศัยกิจกรรมเชิงสื่อสาร รวมถึงวิธีการทำงานและการใช้เวลาอย่างเหมาะสม ของนักศึกษาด้วย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียน

2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โพพแฮม และมัวร์ (Popham and Moore. 1960 : 552 - 554) ศึกษาพบว่า นิสัยในการเรียน ทักษะคิดในการเรียน และการปรับตัวทางด้านการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษานิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 287 คน ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสำรวจนิสัยในการเรียนและทักษะคิดในการเรียนและสอดคล้องกับมอริส (Morris 1961 : 23) ซึ่งศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีคะแนนนิสัยในการเรียน และทักษะคิดในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

คอยโว (Koivo. 1983 : 2624 - A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทักษะคิดในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลปรากฏว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทักษะคิดในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ชนคดี สวัสดิฤกษ์ (2527 : 68 - 76) ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างแรงจูงใจ ภูมิหลังทางสังคมและนิสัยทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสำรวจแรงจูงใจ แบบสำรวจภูมิหลังทางสังคม แบบสำรวจนิสัยทางการเรียน และแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,100 คน ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจเชิงบูรณาการ และแรงจูงใจเชิงเครื่องมือมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ภูมิหลังทางสังคมและนิสัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ (2525 : 95 - 98) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเรียนรู้และความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียน โดยศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน ทักษะคิด แรงจูงใจ และนิสัยในการเรียนด้วย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวน 97 คน

ผลการวิจัย พบว่า ความถนัด ทักษะ และแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในโปรแกรมการเรียนด้วยตนเอง และทักษะคิด แรงจูงใจ นิสัยในการเรียน มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาตามความสามารถแต่ละบุคคล แต่ไม่สัมพันธ์กับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความถนัดทางภาษา

คุณฉวี จุลาสัย และคนอื่น ๆ (2531 : 50 - 53) ได้ทำการศึกษาขั้นตอนทางจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามขั้นตอนของแวลเลท ใน 4 ขั้นตอนแรกและศึกษาความสัมพันธ์ของขั้นตอน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานและภาษาอังกฤษเฉพาะสาขากับองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ บุคลิกภาพและนิสัย จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยสะสม คณะที่ศึกษา ปีที่ศึกษา คะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาโดยใช้ข้อทดสอบ 2 ฉบับ คือ ข้อสอบภาษาอังกฤษพื้นฐานและภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา เพื่อศึกษาขั้นตอนต่าง ๆ ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับนิสัยและบุคลิกภาพอีก 1 ฉบับ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 จำนวน 160 คน และชั้นปีที่ 2 จำนวน 160 คน แต่ละชั้นปีแบ่งนิสิตที่เรียนสายศิลปศาสตร์ 80 คน และสายวิทยาศาสตร์ 80 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ขั้นตอนทางจิตวิทยาของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการทดลองในครั้งนี้ความสามารถในการทำข้อสอบตามขั้นตอนทางจิตวิทยาของแวลเลทไม่ได้เป็นไปตามลำดับอย่างที่แวลเลท ได้กล่าวไว้จากการวิจัย พบว่า นิสัยและบุคลิกภาพไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับความสามารถในการทำข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาทั้งหมด ยกเว้นข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานตอนที่ 2 และตัวแปรที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งสองวิชา คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมวิชาภาษาอังกฤษของนิสิต ในขณะที่จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรสำคัญที่อธิบายความสามารถในการทำข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า นิสัยในการเรียน ทักษะคิดในการเรียน และการปรับตัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมกิจกรรม

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมกิจกรรม

3.1.1 ความหมายของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา (Student Activities)

เฟรดเดอริก (Frederick. 1959 : 51 - 52) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนิสิตไว้ว่า กิจกรรมนิสิต หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่นิสิตจัดดำเนินการขึ้นเองโดยความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ ไม่มีการให้หน่วยกิตหรือคะแนนใด ๆ ในอันที่จะช่วยให้นิสิตเลื่อนชั้นหรือสำเร็จการศึกษา ซึ่งความหมายดังกล่าวนี้สอดคล้องกับที่ เฮอร์เบิร์ต (Herbert. 1965 : 30) ที่กล่าวว่า กิจกรรมนิสิต หมายถึง งานต่าง ๆ ที่นิสิตปฏิบัติภายใต้การแนะนำอย่างถูกวิธีและอยู่ในความรับผิดชอบของสถาบัน โดยไม่มีเรื่องของคะแนนเข้ามาเกี่ยวข้อง นอกจากนี้ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2528 : 130 - 131) ได้ให้ความหมายเพิ่มเติมอีกว่า กิจกรรมนิสิตจัดขึ้นเพื่อพัฒนานิสิตด้านต่าง ๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องศึกษาตามหลักสูตรโดยไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของผลการศึกษา กิจกรรมนิสิตมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนานิสิตหมายรวมถึงการงานที่สถาบันจัดให้นักนิสิต หรือส่งเสริมให้นักนิสิตจัดกันขึ้นเอง

กิจกรรมนิสิต จึงนับว่าเป็นกิจกรรมหลากหลายที่สถาบันจัดให้นักนิสิต หรือส่งเสริมให้นักนิสิตจัดขึ้นเองตามความสนใจและสมัครใจ เพื่อพัฒนานิสิตทางด้านต่าง ๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ศึกษาตามหลักสูตรโดยไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของผลการศึกษากิจกรรมที่จัดขึ้นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้บริหารสถาบัน (มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. 2528 : 12)

ในการพัฒนานิสิตนักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษานั้น มีปัจจัยหลายประการด้วยกัน เช่น การจัดหลักสูตร การบริหารงานของสถาบัน สภาพแวดล้อมของสถาบัน และงานกิจการนิสิตนักศึกษา โดยเฉพาะกิจกรรมด้านต่าง ๆ กิจกรรมด้านกีฬา กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนานิสิตนักศึกษาจะสังเกตได้จากประเทศที่พัฒนาแล้วหลายประเทศในยุโรป และสหรัฐอเมริกาได้ส่งเสริมให้กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นเครื่องมืออันมีประสิทธิภาพในการพัฒนานิสิตนักศึกษา (มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ 2528 : 13)

3.1.2 ความสำคัญของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

นิสิตนักศึกษาโดยทั่วไปเป็นหนุ่มสาวที่มีพลังกำลังทั้งร่างกาย ความคิด มีความอยากรู้อยากเห็นและเป็นผู้หวังดีต่อสังคมด้วยใจบริสุทธิ์ กิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือกิจกรรมนอกหลักสูตร จะช่วยตอบสนองความต้องการของนิสิตนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

กิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรจึงมีความสำคัญต่อนิสิตนักศึกษา (พานิ ปรีชานนท์ และคนอื่น ๆ 2527 : 16 - 17) ดังนี้

1. พัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ
2. ช่วยให้นิสิตนักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
3. ช่วยให้นิสิตนักศึกษามีโอกาสใช้พลังทางร่างกาย และความคิดกระทำสิ่งที่

เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ต่อสถาบันการศึกษา และต่อประเทศชาติ

นอกจากนี้ กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นกระบวนการอันสำคัญของสถาบันอุดมศึกษา ที่ใช้พัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ ทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ การทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์และนิสิตนักศึกษาในกระบวนการกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ทำให้นิสิตนักศึกษาเกิดความอบอุ่น และมีความเข้าใจต่ออาจารย์ และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น กิจกรรมด้านกีฬา กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ มีส่วนสำคัญยิ่งในการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบันอุดมศึกษา (พานิ ปรีชานนท์ และคนอื่น ๆ 2527 : 17)

มหาวิทยาลัยควรตระหนักถึงคุณค่าของการจัดองค์การ และกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ว่าเป็นการให้การศึกษาทงอ้อมและสร้างสรรค์ประสบการณ์อันกว้างขวาง ซึ่งมีความสำคัญไม่น้อยกว่าความรู้ทางวิชาการ นิสิตนักศึกษาจึงควรได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมตามความสมัครใจ เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้ฝึกฝนตนเองให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม และเป็นพลเมืองที่มีประโยชน์ต่อสังคมอย่างแท้จริง ด้วยเหตุดังกล่าว นิสิตนักศึกษาจึงควรให้ความร่วมมือเข้าร่วมกิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ ตามความเหมาะสม (สมเดช มุงเมือง 2525 : 49-50)

จาคอบสัน (Jacobson. 1963 : 272) กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมตามแนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในปัจจุบันของดิวอี้ (Dewey) ซึ่งให้ข้อคิดว่า การศึกษา คือ การรวบรวมประสบการณ์ที่มีคุณค่าให้แก่นักศึกษา ซึ่งหมายถึงการที่นักศึกษาได้เรียนรู้และรับรู้สิ่งต่าง ๆ จากสิ่งแวดล้อม ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าเหมาะสมแก่นักศึกษา ต่อมาเฟรดเวล (Fredwell. 1964 : 54) ได้เปิดสอนวิชา กิจกรรมนอกหลักสูตร (Extra-Curricular Activities) ขึ้นที่มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ที่วิทยาลัยวิลเลียมแอนด์แมรี โดยจัดให้มีสภานักศึกษา (Student Council) ขึ้นเป็นแห่งแรก หลังจากนั้น มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้จัดให้มีกิจกรรมนักศึกษาขึ้นแต่เรียกชื่อต่าง ๆ กัน เช่น กิจกรรม

ร่วมหลักสูตร (Curricular Activities) กิจกรรมพิเศษ (Special Activities) กิจกรรมนอกห้องเรียน (Outside Classroom Activities) กิจกรรมนักศึกษา (Student Activities) เป็นต้น ไทเลอร์ (Taylor. 1964 : 33 - 40) มีความเห็นว่า การศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องการพัฒนาคนในด้านวิชาการ สติปัญญา สังคม จิตใจ และร่างกาย ดังนั้น การสร้างสิ่งแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาในการเรียนการสอน การกีฬา และศิลปะ เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ความชำนาญในด้านต่าง ๆ ตามความต้องการของแต่ละบุคคลจึงเป็นสิ่งจำเป็นต้องทำ และวิลเลียมสัน (Williamson. 1961 : 27) เน้นว่า งานกิจกรรมนักศึกษาเป็นศูนย์กลางในกระบวนการอุดมศึกษา เพื่อพัฒนานักศึกษาแต่ละคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมกิจกรรม

3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ไมเออร์ (Myers. 1952 : 415 - 426) ได้ศึกษาพบว่า นิสิตที่ประสบผลสำเร็จในการเรียนรายงานว่ ตนได้เข้าร่วมกิจกรรมและมีความรับผิดชอบในงานของมหาวิทยาลัย ส่วนนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ เข้าร่วมกิจกรรม และมีหน้าที่ในการช่วยงานของวิทยาลัยน้อยกว่า หรือไม่ร่วมเลย

โดนัลด์ (Donald. 1974 : 182) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์ และสมาชิกสมาคมมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยชุมชนในมลรัฐเวอร์จิเนีย พบว่า กิจกรรมพิเศษตามความสนใจของนักศึกษามีการจัดกันอย่างแพร่หลายและมีความแตกต่างกันอย่างมากในแต่ละวิทยาลัย และยังพบอีกด้วยว่า นักศึกษามีความคาดหวังในกิจกรรมด้านการบริการสังคมของนักศึกษาไว้สูงมาก แต่เมื่อปฏิบัติจริงแล้วมักจะไม่เป็นไปตามความคาดหวังที่กำหนดไว้

แอสติน (Astin. 1970 : 437 - 450) ได้สำรวจพฤติกรรมของนิสิตจำนวน 60,505 คน เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมในสถาบันอุดมศึกษาของสหรัฐอเมริกาจำนวน 246 แห่ง พบว่า จำนวนนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งของแต่ละสถาบัน มีความแตกต่างกันอย่างมาก กล่าวคือในกิจกรรมประเภทเดียวกันในสถาบันหนึ่งเกือบไม่มีนิสิตเข้าร่วมกิจกรรมเลย แต่ในสถาบันอื่นนิสิตเกือบทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมเดียวกันนี้ และการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้าน เช่น ทักษะต่อกิจกรรมประเภทนั้น สภาพความต้องการและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อวยชัย วัชรธรรม (2521: 49 - 54) ได้ศึกษาการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้องค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางสติปัญญา ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมนอกชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ธีระ นทีวุฒิกุล (2523 : 4 - 43) ได้ศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า ผลความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสอดคล้องกับอันดับการจัดกิจกรรมนิสิต 9 ประเภท คือ กิจกรรมทางวิชาการ ศิลปและดนตรี การพูดและการพิมพ์ เสริมวิชาชีพและงานอดิเรก ศาสนาและวัฒนธรรม กีฬาและสุขภาพ สังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมที่นิสิตสนใจเข้าร่วมมากได้แก่ สังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์ กีฬาและสุขภาพ ตามลำดับ ซึ่งต่อมา เบญจวรรณ พาณิชรพันธุ์ (2523 : 63 - 65) ได้สำรวจความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของคณะ พบว่า กิจกรรมที่นิสิตชอบมากที่สุด ได้แก่ ทัศนศึกษา รองลงมาได้แก่ กิจกรรมพิเศษเพื่อช่วยเหลือชุมชน ดนตรี ภาพยนตร์และละคร ตามลำดับ

จารุบุตร ฟาร์มขาว (2525 : 102- 105) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกัน ส่วนใหญ่นิสิตชายมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่านิสิตหญิง

สมใจ ศรีสินรุ่งเรือง (2529 : 186 - 189) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาการจัดการ (บริหารธุรกิจ) คณะวิทยาการจัดการ (รัฐประศาสนศาสตร์) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะทรัพยากรธรรมชาติ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ (วิทย์)

สายพิน สูดนิง (2536 : 86 - 87) ได้ศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า ทัศนคติ

ที่มีต่อกิจกรรมนิติต ประสพการณ์ที่เกี่ยวกับกิจกรรมนิติต และความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ของนิติตที่มีเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิติตไม่แตกต่างกัน

จากงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนิติตนักศึกษา

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการเรียน

4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องด้านการเรียน

4.1.1 ลักษณะของปัญหาด้านการเรียน

แซนเดอร์สัน (พวงสร้อย วรกุล. 2522 : 13 ; อ้างอิงมาจาก Sanderson. 1954 : 290) ได้จำแนกปัญหาที่นักเรียนในมลรัฐแคลิฟอร์เนียเผชิญจากมากไปหาน้อยตาม ลำดับดังนี้ ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับอนาคตด้านการศึกษา ปัญหา เกี่ยวกับอาชีพและการทำงาน ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน

ปัญหาการเรียนของวัยรุ่นมีอยู่มากมายหลายประการ เช่น ปัญหาเรียนช้า (เรียนอ่อน) ปัญหาสอบตก ปัญหาความเบื่อหน่ายในการเรียน เป็นต้น ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก และสุชา จันทน์เอม (2528 : 142) ได้กล่าวถึงสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนของวัยรุ่นว่ามี 4 ประการ ดังนี้คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับวัยรุ่นและสิ่งแวดล้อมทางบ้าน ได้แก่

- 1.1 มีความคิดผิดปกติเฉพาะอย่าง เรียนช้า หรือปัญญาอ่อน
- 1.2 มีปัญหาทางด้านอารมณ์
- 1.3 มีสุขภาพไม่สมบูรณ์
- 1.4 มีปัญหาเกี่ยวกับครอบครัวและผู้ปกครอง

2. ปัญหาที่เกิดจากสถาบันการศึกษา และสิ่งแวดล้อมทางสถาบันการศึกษา

ได้แก่

- 2.1 ขาดการยอมรับจากเพื่อนฝูง
- 2.2 ปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนที่สถาบันการศึกษาและครูไม่ได้
- 2.3 เปลี่ยนสถานที่เรียนบ่อย ๆ ทำให้ปรับตัวเข้ากับสถาบันการศึกษาไม่ได้

2.4 วินัยที่เคร่งครัดของสถาบันการศึกษาหรือการแข่งขันเรื่องการเรียนรู้มากเกินไป

2.5 สภาพของโรงเรียนไม่ชักจูงให้เด็กสนใจการเรียน

3. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ได้แก่

3.1 ครูลำเอียง รักเด็กไม่เท่ากัน

3.2 ครูไม่เอาใจใส่การสอน ขาดเทคนิค และวิธีการสอนที่ดี

3.3 ทักษะคติของครูที่มีต่อชั้นเรียนหรือตัวผู้เรียนไม่ดี

3.4 ครูขาดลักษณะที่ดีของการเป็นครู

3.5 ครูไม่เข้าใจหลักสูตร

4. ปัญหาเกี่ยวกับเวลาเรียน ได้แก่

4.1 การเรียนและการสอนไม่เป็นไปตามหลักสูตร

4.2 สถาบันการศึกษามีกิจกรรมอื่น ๆ มากเกินไป

4.3 กระบวนการเรียนไม่ติดต่อกัน เช่น บางสถาบันการศึกษาปิดนานเกินไป หรือลดเรียนบ่อย ๆ

4.4 การจัดตารางสอน จัดวิชาต่าง ๆ อยู่ในคาบเวลาที่ไม่เหมาะสม

แสดง (พวงสร้อย วรกุล. 2522 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Strang. 1958 : 248)

กล่าวถึงปัญหาด้านการเรียนของเด็กวัยรุ่นในเรื่องพลังและประเภทของปัญหาทางด้านการ (Prevalent and Kinds of Academic Problems) ว่า วัยรุ่นแสดงความกลัวในเรื่องการทดสอบ การพูดหน้าชั้น การประสบความสำเร็จล้มเหลวทางการเรียน วัยรุ่นมีความวิตกกังวลในเรื่องการสอบได้คะแนนน้อยกว่าเพื่อน นอกจากนี้ยังประสบปัญหาด้านขาดความสนใจในบางวิชาต้องเรียนวิชาที่ตนไม่ชอบ ห้องเรียนไม่กระตุ้นให้เกิดความอยากเรียน การสอนไม่ดี มีเสรีภาพน้อยเกินไปในห้องเรียน สภาพการเรียนในห้องวุ่นวาย เวลาที่ใช้ในการอภิปรายในห้องเรียนไม่พอเพียง และวัยรุ่นตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนว่า เป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งในการสร้างความสำเร็จทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับที่ โจนส์ (Jones. 1954 : 63 - 64) กล่าวว่า ผู้เรียนจะไม่เรียนถ้าหากสภาพแวดล้อมไม่กระตุ้นสภาพการเรียนการสอนที่ดีย่อมเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าหากไม่มีวินัยที่ดี ครูมีหน้าที่ในการนำผู้เรียนสู่กิจกรรมการเรียน จะต้องกำจัดสิ่งกีดขวางบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และวินัยมีใช้เรื่องกฎหรือข้อบังคับที่ติดตามมาด้วยการลงโทษผู้ที่ไม่เชื่อฟังคำสั่ง

4.1.2 วิธีสอนของอาจารย์

ปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้สถาบันอุดมศึกษามีคุณภาพทางวิชาการ คือ คุณภาพของคณาจารย์ ดังนั้นการประเมินมาตรฐานการศึกษาของสถาบันจึงยึดหลักเกณฑ์ว่า มีคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบพร้อมทั้งด้านปริมาณและความสามารถ เชื่อว่ามาตรฐานการศึกษาจะดีตามไปด้วยและวิเคราะห์ให้ลึกซึ้งมักพบว่า ความมีชื่อเสียงของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวข้องกับคุณภาพของอาจารย์เสมอ (วิจิตร ศรีสอ้าน. 2528 : 71) ซึ่งสอดคล้องกับการรายงานของยูเนสโก ว่าอาจารย์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดส่วนหนึ่งที่จะทำให้การดำเนินงานของสถาบันมีคุณภาพก้าวหน้า เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ (UNESCO. 1973 : 76 - 77) และจากการศึกษาของโคแกน (Cogan. 1975 : 135 - 139) พบว่า ความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรมากเท่าใดนิสิตจะสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ได้สูงสุดและมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียนของนิสิต เมื่อนิสิตมีความศรัทธาในตัวอาจารย์จะช่วยให้นิสิตมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะทำให้ผลการเรียนของนิสิตดีขึ้น

ดังนั้น การสอนเป็นกระบวนการที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน และผู้เรียน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในหมู่เรียน มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายของการศึกษา (สัจจ อุทรานนท์. 2525 : 5) การสอนที่จะประสบความสำเร็จจึงขึ้นอยู่กับตัวผู้สอนหรืออาจารย์เป็นสำคัญว่า มีประสิทธิภาพในการสอนหรือไม่ซึ่งอาจารย์ที่มีประสิทธิภาพในการสอนเป็นที่ยอมรับของนักศึกษา จากผลการศึกษาของ แมคดาเนียล และรีวิทซ์ (McDaniel and Revits อ้างอิงมาจาก ประพัฒน์ จำปาไทย. 2525 : 49 - 50) ได้พบว่าอาจารย์ที่นักศึกษาคิดว่ามีประสิทธิภาพในการสอนมีลักษณะดังต่อไปนี้ 1) เตรียมการสอนเป็นอย่างดี 2) สามารถใช้อุปกรณ์การสอนอย่างเหมาะสม 3) สร้างข้อสอบซึ่งครอบคลุมเนื้อหา 4) แสวงหาความสนใจในตัวผู้เรียน 5) มีความยุติธรรมในการให้อันดับคะแนน (Grade) ส่วนลักษณะของอาจารย์ที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ไม่ทำให้เกิดประสิทธิภาพการสอน คือ 1) ละเลยงานในหน้าที่ 2) ไม่สนใจความรู้สึกรักของนักเรียน 3) ใช้กระบวนการวัดผลตามอำเภอใจ 4) เน้นกิจกรรมที่ไม่ต้องใช้สติปัญญา

4.1.3 บรรยายการสอน

การสร้างบรรยายภาสในชั้นเรียนมีองค์ประกอบต่าง ๆ หลายองค์ประกอบดังนี้ (ประคินันท์ อุปรมย์. 2523 : 123 - 137)

1. บุคลิกภาพบางประการของครูมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน

รูปร่าง หน้าตา และการแต่งกายมีผลต่อการดึงดูดความสนใจ แต่บุคลิกภาพบางประการ เช่น สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูดอารมณ์ขัน และบทบาทในฐานะผู้นำของครูมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนอย่างมาก

2. พฤติกรรมของครูที่แสดงออกตามทัศนคติ และความคาดหวังบางประการที่ครูมีอยู่ มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ครูที่มีทัศนคติที่ดีต่อการสอนและต่อนักเรียน เป็นผู้ที่มีมองโลกในแง่ดี ย่อมเป็นผู้สร้างบรรยากาศที่ดีให้เกิดขึ้นแก่ชั้นเรียนได้มากกว่าครูที่มีทัศนคติในทางตรงกันข้าม ความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียน มักมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของครูที่แสดงออกต่อนักเรียนด้วย

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน การให้นักเรียนได้มีโอกาสซักถาม เข้าร่วมกิจกรรมให้มาก จะทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความสุข กระตือรือร้น ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง ก็มีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนด้วย

4. ครูรู้จักใช้การเสริมแรงที่เหมาะสมจะช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนการเสริมแรงที่ทำอย่างจริงใจเหมาะสมกับสภาพการณ์ไม่จำเป็นต้องใช้เฉพาะกับพฤติกรรมที่ดีที่สุด แต่ควรใช้กับพฤติกรรมที่ดีขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะกับนักเรียนที่เรียนอ่อน หรือมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2527 : 48 - 67) ได้กล่าวถึงแนวทางการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนและผู้สอนในแง่ของปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ 4 ประการ คือ

1. ปฏิกริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้มิใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้น การพบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น อย่าทำให้เกิดการเสียหน้าและควรรับฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง

2. ปฏิกริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เช่น การอภิปราย การโต้เถียง การรายงาน ผู้เรียนจะช่วยให้เกิดปฏิกริยาตอบสนองระหว่างกัน ฝึกการทำงานร่วมกัน เป็นการสร้างบรรยากาศของสังคมที่เป็นกันเองระหว่างผู้เรียน

3. ปฏิกริยาระหว่างผู้เรียนกับวัสดุอุปกรณ์ วัสดุอุปกรณ์จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ง่ายขึ้น ลดเวลาการเรียนการสอน การนำนวัตกรรมมาใช้จะช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน

4. ปฏิกริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน ตั้งแต่อาคารสถานที่ บริเวณ ความงาม ความปลอดภัยจากกลิ่นควัน และเสียงรบกวน ตลอดจนบุคลากรต่าง ๆ

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1970 : 135 - 152) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของบรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียนที่มีต่อผู้เรียน โดยได้ระบุถึงลักษณะของบรรยากาศที่มีอิทธิพลและส่งผลต่อความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ความเป็นกันเองความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมคุ้นเคยของสมาชิกในกลุ่มผู้เรียน
2. การแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
3. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กิจกรรมการเรียนมีรูปแบบที่สามารถปฏิบัติได้และให้ประโยชน์
4. การดำเนินกิจกรรมการเรียนเป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน ไม่ล่าช้า และมีความสอดคล้องเหมาะสม
5. การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น หนังสือ เครื่องมือ วัสดุที่พร้อมจะใช้ได้ตลอดเวลา
6. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน และมีความพยายามที่จะลดความขัดแย้ง
7. ผู้สอนและผู้เรียนทราบจุดประสงค์ และความคาดหวังในการเรียนอย่างชัดเจน
8. สร้างความเป็นธรรมชาติไม่เลือกที่รักมักที่ชังของครูซึ่งยังผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมชาติขึ้นได้
9. ผู้เรียนมีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถอยู่เสมอ
10. สร้างความตื่นตัวและขจัดความเฉื่อยชา อันเป็นสาเหตุของความเบื่อหน่ายหน่ายต่อการเรียนการสอน

11. การตัดสินใจทำกิจกรรมต่าง ๆ มาจากผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่
12. ไม่ส่งเสริมการแบ่งพรรคแบ่งพวกในหมู่นิสิตนักศึกษา
13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
14. เสรีภาพมีขอบเขต ไม่ปล่อยปละละเลยจนขาดระเบียบ และขาดความรับผิดชอบ

ผิดชอบ

โดยสรุปการเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ ผู้สอน ผู้เรียน และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ผู้สอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการจัดการเรียนการสอน เพราะจะเป็นผู้กำหนดบรรยากาศเกี่ยวกับการเรียนการสอนแต่ละครั้งจะให้เป็นไปในแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับผู้สอนเป็นผู้บังคับทั้งสิ้น คุณลักษณะของผู้สอนที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพมีหลายประการ เช่น ความรู้ในเรื่องที่จะสอนดี มีทัศนคติที่ดีต่อการสอน มีความเห็นอกเห็นใจผู้เรียน ซึ่ง วิชัย วงษ์ใหญ่ และคนอื่น ๆ (2528 : 83 - 7) ได้กล่าวถึงพื้นฐานที่จะช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนนั้นได้แก่

1. การยอมรับผู้เรียนในฐานะบุคคล (Respect as A Person) คือ การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ความจริงใจระหว่างครูและศิษย์ เพื่อสร้างบรรยากาศแห่งความไว้วางใจ ถ้าบรรยากาศในห้องเรียนมีแต่ความก้าวร้าว แข่งขัน ความกดดัน อคติ เอารัดเอาเปรียบ ย่อมไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาไปในทิศทางที่พึงประสงค์

2. การสื่อสารแบบเปิด (Open Communication) การสื่อสารแบบเปิดที่อยู่ในบรรยากาศของการยอมรับเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล อารมณ์ ความรู้สึก ค่านิยม พฤติกรรม แนวคิดของแต่ละบุคคลที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกัน รวมทั้งการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ บรรยากาศในชั้นเรียนที่ตอบสนอง การปฏิบัติทางด้านการรู้สึก คุณลักษณะ ค่านิยม การแสวงหาความเป็นตัวของตัวเองจะเกิดขึ้นจากเนื้อหา กระบวนการเรียนการสอนที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า สามารถพัฒนาช่วยเหลือตนเองได้และพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่น

4.1.4 การจัดวิชาและเวลาเรียน

ระเบียบว่าด้วยการลงทะเบียนและการจัดวิชาและเวลาเรียนของมหาวิทยาลัย
อัสสัมชัญ (2528 : 2 - 3) ประกอบด้วย

1. การลงทะเบียนเรียนรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษา นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต หรือลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 18 หน่วยกิต เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากหัวหน้าสาขาวิชา แต่จะต้องไม่เกิน 21 หน่วยกิต
2. นักศึกษาที่ตกอยู่ในสภาพรอพินิจจะลงทะเบียนเรียนได้ไม่น้อยกว่าภาคการศึกษาละ 9 หน่วยกิต และไม่เกินกว่าภาคการศึกษาละ 12 หน่วยกิต เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากหัวหน้าสาขาวิชา
3. นักศึกษาลงทะเบียนเรียนภาคฤดูร้อนได้ไม่เกิน 6 หน่วยกิต
4. นักศึกษาภาคปกติจะต้องสำเร็จการศึกษาไม่เกิน 8 ปี
5. การจัดเวลาเรียนมีทั้งหมด 7 คาบ ได้แก่ 8.00-9.30 น. 9.30-11.00 น. 11.00-12.30 น. 12.30-14.00 น. 14.00-15.30 น. 15.30-17.00 น. 17.00-18.30 น.
6. การจัดวิชาเรียนในแต่ละภาคให้สอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนการสอนของแต่ละคณะ

4.1.5 การวัดผลและประเมินผล

ระเบียบมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญว่าด้วยการศึกษา พ.ศ. 2528 ด้านการวัดผลและประเมินผล (2528 : 5-7) ดังนี้

4.1.5.1 บทบาทของการวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและการประเมินผลนั้น นับได้ว่ามีบทบาทอันสำคัญมากต่อการจัดการเรียนการสอนทุกวิชาทุกประเภทและทุกระดับชั้น ทั้งนี้เพราะการวัดผลและการประเมินผลนั้นจะช่วยทำให้ผู้สอนสามารถตรวจสอบดูได้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้งนั้น สามารถบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดเอาไว้มากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้หาทางปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป ฉะนั้นจึงเห็นได้ว่าการกำหนดจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาสาระ การจัดการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกัน และต้องกระทำควบคู่กันไป

การวัดผลและการประเมินผลมีส่วนแตกต่างกันอยู่บ้าง คือ การวัดผลเป็นการเปรียบเทียบผลที่ได้จากการเรียนกับมาตรฐานอันหนึ่งที่ยึดถืออยู่ ผลจากการวัดจะแสดงออกมาเป็นตัวเลข ส่วนการประเมินผลเป็นการพิจารณากำหนดคุณค่า (Value Judgment) จากคะแนนที่ได้จากการวัดว่าผลที่ได้นั้น ดีหรือไม่ดี เก่งหรืออ่อน ผ่านหรือไม่ผ่าน โดยปกติการวัดผลและประเมินผลมักจะดำเนินควบคู่กันไป

4.1.5.2 วัตถุประสงค์ของการวัดผลและประเมินผลการเรียน

1. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงโปรแกรมการเรียนการสอน การวัดผลจะชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพการเรียนการสอน บอกส่วนดีส่วนเสียของโปรแกรมการสอน ซึ่งจะใช้เป็นพื้นฐานการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร

2. เพื่อปรับปรุงความเจริญก้าวหน้าของผู้เรียนแต่ละคน เช่น การทดสอบความพร้อม ทดสอบหาความบกพร่อง ตลอดจนความสามารถพิเศษของผู้เรียนแต่ละคน

3. การเตรียมตัวสอบของผู้เรียนเพื่อวัดผลจะเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่า เพราะเป็นการจัดระเบียบความดี การแสวงหาความเข้าใจก่อนสอบ

4. เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะที่พึงประสงค์ และเกิดความพยายามที่จะเอาชนะตนเอง

5. เพื่อการรายงานความก้าวหน้าในการเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบ

6. ข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินผล อาจจะนำไปใช้เพื่อการวิจัยทางพัฒนาคุณภาพทางการเรียนการสอนต่อไปได้

4.1.5.3 ประเภทของการวัดผล โดยทั่วไปการวัดผลสามารถจำแนกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. การวัดผลทางการศึกษา (Educational Measurement) เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement Test) ในแต่ละวิชา แต่ละหลักสูตร ส่วนใหญ่จะใช้ออกข้อสอบการสังเกตและการพิจารณาความเจริญงอกงามของผู้เรียน ในวิจัยนี้จะเป็นการวัดผลการศึกษาในลักษณะนี้

2. การวัดผลทางจิตวิทยา (Psychological Testing) เป็นการวัดคุณลักษณะบางอย่างที่ไม่ได้เป็นผลจากการเรียนรู้โดยตรง เช่น วัดความถนัด (Aptitude) หรือการทดสอบสติปัญญา (Intelligence)

3. การวัดดูความบกพร่องบางประการ (Diagnostic Test) เป็นการวัดเพื่อหาความบกพร่องบางประการ เช่น ความบกพร่องของสายตา หรือประสาทสัมผัสอย่างอื่น

4.1.5.4 หลักในการวัดและประเมินผลการเรียน

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาแต่ละสถาบันต่างก็ใช้วิธีการวัด และ ประเมินผลต่าง ๆ กัน ซึ่งไม่สามารถหาวิธีที่ดีที่สุดในการตัดสินผลหรือให้เกรดได้ ซึ่ง เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2517 : 200 - 201) ได้เสนอแนะวิธีการให้เกรด 4 วิธี ซึ่งอาจจะช่วย ให้เกิดความยุติธรรมมากขึ้น คือ

1. โดยการเปรียบเทียบกับนักเรียนทั้งห้อง
2. โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้
3. โดยพิจารณาความสามารถและความพยายามของแต่ละบุคคล
4. โดยอาศัยผลรวมของข้อ 1-2-3

การวัดผลในระดับมหาวิทยาลัยส่วนมากจะอาศัยข้อสอบเป็นสำคัญ ซึ่งข้อสอบที่มี คุณภาพจะต้องประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 3 ประการ (เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. 2517 : 202 - 203) คือ

1. ความเที่ยงตรง (Validity) คือ สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้อย่างเที่ยงตรง สามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียน
2. ความเชื่อมั่น (Reliability) ค่ะแนบที่ได้สามารถวัดความรู้ความสามารถของผู้ เรียนได้อย่างแท้จริง ถ้าไม่รู้จักจะไม่สามารถทำข้อสอบได้
3. ความประหยัด (Economy) สามารถตรวจให้คะแนนได้ง่าย ประหยัดเวลา ง่ายต่อการใช้สอย

การวัดผลและการประเมินผลที่ปฏิบัติอยู่ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ จะดำเนินการ ตามระเบียบการวัดและประเมินผลของนักศึกษาในหนังสือคู่มือ หลักสูตรการศึกษา ชั้น ปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ระเบียบมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญว่าด้วยการศึกษา 2528 : 4 - 5) ซึ่งมีระบบการให้คะแนนของแต่ละรายวิชาให้กระทำเป็นแบบระดับ ซึ่งมี ความหมายและค่าระดับขึ้นดังนี้

ระดับขึ้น	ความหมาย	ค่าระดับขึ้น
A	ดีมาก	4
B	ดี	3
C	พอใจ	2
D	อ่อน	1

ระดับชั้น	ความหมาย	ค่าระดับชั้น
F	ตก	0
I	การประเมินผลยังไม่สมบูรณ์	
W	ถอนออกโดยได้รับอนุมัติ	
WF	ไม่ถอนออกและไม่เข้าสอบ	

นิสิตระดับปริญญาตรีต้องได้ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 ตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญและตามกฎระเบียบของทบวงมหาวิทยาลัย

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการเรียน

4.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

มัวร์ (Moor. 1957 : 22) วิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนชายและหญิง เกรด 10 - 12 ในมลรัฐบอสตัน พบว่า ปัญหาที่นักเรียนเผชิญเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ความสัมพันธ์กับครู ความสำเร็จในการเรียน บริการของโรงเรียน และการศึกษาต่อในอนาคต

ราห์มัน (Rahman. 1965 : 405) ศึกษาสาเหตุของการสูญเปล่าทางการศึกษาจากนักเรียนของโรงเรียนมัธยมในเมืองดัดคา (Decca) ระหว่างเกรด 7 - 11 ในขณะที่ยังเรียนไม่สำเร็จ พบว่า สาเหตุของการสูญเปล่าทางการศึกษามีหลายประการ เช่น ปัญหาการเงินในการซื้ออุปกรณ์ การเรียน เศรษฐกิจในครอบครัวต่ำ การตกชั้น สุขภาพร่างกายไม่ดี และการคมนาคมระหว่างบ้านกับโรงเรียนไม่สะดวก

เน็นยด (กรรณิการ์ พินศิริกุล. 2521 : 10 ; อ้างอิงมาจาก Nenyod. 1975 : 5092 - A) ศึกษาปัญหาของนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของรัฐ เท็กซัส กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 จำนวน 400 คน เป็นนักศึกษาจากวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ 215 คน พบว่า ปัญหาของนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการติดต่อกับบุคคลอื่น การเรียน การเงิน ที่พักอาศัย อาหาร ศาสนา สังคม ในจำนวนปัญหาเหล่านี้ ปัญหาเกี่ยวกับการติดต่อกับบุคคลอื่น และปัญหาการเรียน เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด

เบค (Beck. 1967 : 127) มีความเห็นว่า บทบาทของอาจารย์ที่มีคุณภาพต้องประกอบด้วยความพร้อมในการเป็นครูและสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามลักษณะของครูที่ดี

และอีเบล (Ebel. 1966 : 15 - 25) ให้ข้อคิดเห็นว่า งานที่ครูปฏิบัตินั้นมี 2 ลักษณะ คือ ลักษณะทางความรู้หรือสติปัญญา และลักษณะทางมนุษยสัมพันธ์ คือ ต้องมีทักษะทางสัมพันธภาพที่ดีด้วย จึงจะช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการสอน และส่งผลที่ดีต่อการเรียนของนักเรียน

เบลคโซ (Bledsoe. 1971 : 121 - 122) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนโดยวิธีสังเกตครูที่สอนในชั้นเรียน และให้คะแนนการสังเกตกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 4,368 คน แยกเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อครูต่างกัน กลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนสูงมีทัศนคติที่ดีกว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อครูต่างกัน นักเรียนที่มีอายุมากจะมีทัศนคติที่ดีต่อครูมากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อย นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อครูที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี มากกว่าครูที่มีอายุสูงกว่า 35 ปี

เลวิน และคนอื่น ๆ (Lewin and others. 1939 : 271 - 279) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนของนักศึกษาเกรดเก้ จากการวิจัยพบว่า นักเรียนอยู่ในชั้นเรียนแบบอัตตาธิปไตยจะมีแนวโน้มให้เด็กเกิดนิสัยรุกราน หยาบกระด้าง ไม่มีความเห็นใจหรือรู้จักร่วมมือในทางที่ดีต่อกัน ส่วนชั้นเรียนที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตยนั้น กลับจะส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักสามัคคีปรองดองเป็นมิตรต่อกัน การเรียนก็จะราบรื่น เพราะรู้จักสิทธิหน้าที่ มีบรรยากาศที่สบายใจ น่าเรียน เพราะครูรู้จักจัดความกดดันและเกรงกลัวต่าง ๆ ออกไป

สมิธ (Smith. 1961 : 611) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในโรงเรียนและห้องเรียน ปรากฏผลว่า ห้องเรียนมีผลต่อการพัฒนาการสร้างสรรค์ของนักเรียนเกรดเก้มาก ห้องเรียนที่นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นใหม่ ๆ แปลก ๆ ของตนเองโดยเฉพาะได้เต็มที่ ย่อมเป็นห้องเรียนที่สนับสนุนการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน

เนวาร์ (Nawarre. 1965 : 5) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับอิทธิพลของบรรยากาศในชั้นเรียน ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน เขาได้ทดลองความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนคาทอลิก ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนแบบอัตตาธิปไตยกับนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งมีการเรียนการสอนแบบประชาธิปไตย ผลปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และ I.Q. มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคิดสร้างสรรค์

4.2.2 งานวิจัยในประเทศ

จินตนา มาพวง (2519 : 61) ได้ศึกษาตัวประกอบที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนระดับอุดมศึกษา สาขาสังคมศาสตร์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตและอาจารย์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ตัวประกอบที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนระดับอุดมศึกษา สาขาสังคมศาสตร์ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต วิธีสอน ลักษณะบุคลิกภาพของอาจารย์และทัศนคติของอาจารย์ต่อวิชาที่สอน และสนใจ พิศณุวรักษ์ (2532 : 111-115) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พบว่า นักศึกษามีปัญหาและความต้องการด้านการสอน และมีความสัมพันธ์กับอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประพัฒน์ จำปาไทย (2525 : 158 - 161) ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตพึงพอใจและมีความต้องการสอดคล้องกันเกี่ยวกับรูปแบบกระบวนการเรียนการสอน ในด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านอาจารย์ผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประภาศรี สุฉันทบุตร (2522 : 15) ได้กล่าวถึงบรรยากาศในการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยว่า มีวิธีการต่าง ๆ อีกมากมายนอกเหนือจากการป้อนความรู้ให้นักศึกษา นักศึกษาควรจะได้ค้นพบความสัมพันธ์อย่างใหม่ระหว่างความจริงกับความคิดที่สร้างสรรค์ขึ้นมา

พิมศรี เปานิล (2530 : 102) ได้ศึกษาบรรยากาศการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตคณะพลศึกษามีทัศนคติต่อบรรยากาศการเรียนการสอนแตกต่างจากนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย คณะแพทย์ และคณะวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยนิสิตคณะพลศึกษา เห็นว่า ด้านการบริการทางวิชาการและด้านอาคารสถานที่ยังไม่น่าพอใจ ส่วนคณะอื่น ๆ เห็นว่าบรรยากาศเป็นที่น่าพอใจ

จากเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ ปัญหาการเรียน บทบาทของอาจารย์ บรรยากาศการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ปีการศึกษา 2537 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอีสต์สมิธ จำนวน 6,962 คน เป็นนักศึกษาชาย 3,157 คน และนักศึกษาหญิง 3,805 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ปีการศึกษา 2537 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอีสต์สมิธ จำนวน 1,774 คน เป็นนักศึกษาชาย 867 คน และนักศึกษาหญิง 907 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพศเป็นชั้น

1. จำแนกประชากรออกเป็น 3 กลุ่ม คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 2,3 และ 4 ซึ่งมีจำนวนชั้นปีละ 2,524 คน, 2,343 คน และ 2,095 คน ตามลำดับ

2. จำแนกประชากรแต่ละชั้นปีในข้อ 1 ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม

2.1 ชั้นปีที่ 2 ได้แก่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจำนวน	742 คน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางจำนวน	1,336 คน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจำนวน	446 คน

2.2 ชั้นปีที่ 3 ได้แก่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจำนวน	585 คน
-------------------------------	--------

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางจำนวน 1,447 คน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจำนวน 311 คน

2.3 ชั้นปีที่ 4 ได้แก่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจำนวน 614 คน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางจำนวน 1,273 คน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจำนวน 208 คน

3. จำแนกประชากรตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละกลุ่ม แต่ละชั้นปีใน
ข้อ 2 เป็นเพศชายและเพศหญิง

4. สุ่มอย่างง่ายจากประชากรแต่ละกลุ่มในข้อ 3 โดยใช้ตารางประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของยามานะ (Yamane, 1970 : 580 - 581) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 603 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 593 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 578 คน

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง		รวม
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
ชั้นปีที่ 2	1,188	1,336	297	306	603
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	291	451	73	103	176
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	649	687	162	158	320
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	248	198	62	45	107
ชั้นปีที่ 3	1,055	1,288	289	304	593
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	210	375	58	88	146
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	681	766	184	180	364
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	164	147	47	36	83
ชั้นปีที่ 4	914	1,181	280	297	578
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	247	367	77	92	169
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	558	715	168	179	347
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	109	99	35	26	62
รวม	3,157	3,805	867	907	1,774

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย

- 1 แบบสอบถามด้านส่วนตัว
- 2 แบบสอบถามด้านครอบครัว
- 3 แบบสอบถามด้านการเข้าร่วมกิจกรรม
- 4 แบบสอบถามด้านการเรียน

วิธีสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบสอบถามด้านส่วนตัว แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้คือ

1.1 ตอนท 1 แบบสอบถามด้านส่วนตัวของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับ เพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ภูมิหลังทางการศึกษาและระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง

ตัวอย่างแบบสอบถามด้านส่วนตัวของนักศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านส่วนตัวของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง [] และเติมข้อความในช่องว่างให้ครบถ้วน

1. เพศ [] ชาย
[] หญิง
2. ชั้นปีที่กำลังศึกษา
[] ชั้นปีที่ 2
[] ชั้นปีที่ 3
[] ชั้นปีที่ 4
3. ภูมิหลังทางการศึกษา
สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
[] วิทยาศาสตร์
[] ศิลป์-คำนวณ
[] ศิลป์-ภาษา
4. ระยะเวลาที่นักศึกษาใช้สำหรับเดินทาง
 - 4.1 จากบ้านถึงมหาวิทยาลัยใช้เวลาเดินทาง
โดยประมาณ.....ชั่วโมง
 - 4.2 จากมหาวิทยาลัยกลับบ้านใช้เวลาเดินทาง
โดยประมาณ.....ชั่วโมง
 - 4.3 นักศึกษาเดินทางด้วยยานพาหนะอะไร
(โปรดระบุ).....

1.2 ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยในการเรียน เป็นแบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับสิ่งที่นักศึกษากระทำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียน ได้แก่ การแบ่งเวลาเรียน การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน การตั้งใจเรียนและการวางแผนในการเรียน โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.2.1 ศึกษา นิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียนเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

1.2.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสำรวจนิสัยในการเรียนของบราวน์ และโฮลต์แมน (Brown and Holtzman, 1966) และเป็นฉบับภาษาไทยของ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538) เสาวลักษณ์ จุมพลพงษ์ (2527) และปราณี ปทุมชัยวัฒน์ (2534) นำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามนิสัยในการเรียน จำนวน 65 ข้อ นำแบบสอบถามนิสัยในการเรียนไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน คือ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กริทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วไลลักษณ์ พงษ์โสภา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ข้อคำถาม และภาษาที่ใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

1.2.3 นำแบบสอบถามนิสัยในการเรียน จำนวน 46 ข้อ ซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 120 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนเพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค 25% โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาเรียงลำดับจากสูงสุดมายังต่ำสุด แล้วแยกนักศึกษา 25% ที่ได้คะแนนสูง 25% ที่ได้คะแนนต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t test เลือกข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป มาใช้เป็นแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามนิสัยในการเรียน จำนวน 43 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 9.20 - 29.00

1.2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531 : 132 - 133) ซึ่งได้แบบสอบถามนิสัยในการเรียน มีค่าความเชื่อมั่น 0.867

1.2.5 ลักษณะของแบบสอบถามนิสัยในการเรียน เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้วัดเกี่ยวกับสิ่งที่นักศึกษากระทำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถามนิสัยในการเรียน

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความเกี่ยวกับสิ่งที่นักศึกษากระทำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียน แล้วโปรดขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับการกระทำเป็นประจำมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

บ่อยครั้งที่สุด	หมายถึง	การกระทำของนักศึกษาเป็นประจำ
บ่อย	หมายถึง	การกระทำของนักศึกษาเกือบทุกครั้ง
ปานกลาง	หมายถึง	การกระทำของนักศึกษาเป็นบางครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	การกระทำของนักศึกษานาน ๆ ครั้ง
ไม่เคยเลย	หมายถึง	การกระทำของนักศึกษานานครั้งมากหรือไม่เคยกระทำเลย

แบบสอบถามนิสัยในการเรียน

ข้อที่	ข้อความ	บ่อยครั้ง ที่สุด	บ่อย	ปาน กลาง	บาง ครั้ง	ไม่เคย เลย
0	การแบ่งเวลาในการเรียน					
00	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในการอ่านหนังสือหรือ ทบทวนบทเรียน					
00	เมื่อถึงที่พักข้าพเจ้าใช้เวลาส่วนใหญ่ ฟังเพลง					
0	การทำการบ้าน					
0	ข้าพเจ้าทำกิจกรรมและงานตามที่อาจารย์ มอบหมาย					
00	ข้าพเจ้าทำการบ้านทุกวิชาด้วยตนเอง					
0	การทบทวนบทเรียน					
0	ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิในการทบทวนบท เรียน					
00	ข้าพเจ้าจะทำบันทึกย่อเนื้อหาแต่ละวิชา เพื่อใช้สำหรับทบทวนบทเรียนและ เตรียมตัวสอบ					
0	การตั้งใจเรียน					
0	เวลาเรียนข้าพเจ้าตั้งใจฟังอาจารย์สอน					
00	ข้าพเจ้าสามารถสรุปเรื่องราวที่อาจารย์ สอน ได้ครบถ้วน					
0	การวางแผนในการเรียน					
0	ข้าพเจ้าวางแผนท่อนหนังสือตามลำดับ วิชาในตารางสอบ					
00	ข้าพเจ้ามีแผนการเรียนในแต่ละวัน และ ปฏิบัติตามแผนนั้น					

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามนิสัยในการเรียน

ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

บ่อยครั้งที่สุด	ให้	5	คะแนน
บ่อย	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
บางครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เคยเลย	ให้	1	คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

บ่อยครั้งที่สุด	ให้	1	คะแนน
บ่อย	ให้	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
บางครั้ง	ให้	4	คะแนน
ไม่เคยเลย	ให้	5	คะแนน

2. แบบสอบถามด้านครอบครัว เป็นแบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และสถานภาพสมรสของบิดามารดา มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านครอบครัว เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามด้านครอบครัวของ ชฎาวิทย์ สุวรรณรัตน์ (2537) และสมใจ ศรีสินรุ่งเรือง (2529) ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงและสร้างแบบสอบถามด้านครอบครัว จำนวน 3 ข้อ นำแบบสอบถามด้านครอบครัวไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน คือ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสงคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

2.3 ลักษณะของแบบสอบถามด้านครอบครัว เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อจะได้ทราบสภาพทั่ว ๆ ไปที่เกี่ยวกับฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และสถานภาพสมรสของบิดามารดา เป็นแบบสอบถามชนิดเติมคำและกาเครื่องหมายถูกหน้าข้อความที่ตรงกับสภาพครอบครัวของนักศึกษา

ตัวอย่างแบบสอบถามด้านครอบครัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านครอบครัว เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรด
ทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง [] และเติมข้อความในช่องว่างให้ครบถ้วน

1. บิดามารดาของนักเรียนมีรายได้รวมต่อเดือนประมาณเดือนละเท่าไร?.....บาท

2. อาชีพของผู้ปกครอง

2.1 อาชีพบิดา

[] รับราชการ

[] ทหารบก

[] ทหารเรือ

[] ทหารอากาศ

[] ตำรวจ

[] ข้าราชการ

[] ค้าขาย

[] รับจ้าง

[] เกษตรกรรม

[] ธุรกิจส่วนตัว

[] พนักงานรัฐวิสาหกิจ

[] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2.2 อาชีพมารดา

[] รับราชการ

[] ทหารบก

[] ทหารเรือ

[] ทหารอากาศ

[] ตำรวจ

[] ข้าราชการ

[] ค้าขาย

[] รับจ้าง

[] เกษตรกรรม

[] ธุรกิจส่วนตัว

[] พนักงานรัฐวิสาหกิจ

[] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. สถานภาพสมรสของบิดามารดา

[] บิดามารดาอยู่ร่วมกัน

[] บิดามารดาหย่าร้างกัน

[] บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม

3. แบบสอบถามด้านการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นแบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือ เพื่อสนองความต้องการและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมด้านวิชาการ การเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา การเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม และการเข้าร่วมกิจกรรมด้านบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 ศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา และนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน คือ รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

3.3 ลักษณะของแบบสอบถามด้านการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้วัดเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นแบบสอบถามชนิดเติมคำ

ตัวอย่างแบบสอบถามด้านการเข้าร่วมกิจกรรม

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมทั้ง 4 ด้าน แล้วขีดเครื่องหมาย / หน้าข้อความว่านักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมใดบ้าง จำนวนกี่ครั้ง

แบบสอบถามการเข้าร่วมกิจกรรม

1. กิจกรรมด้านวิชาการ	☐ เข้าร่วมกิจกรรม.....ครั้ง
	☐ ไม่เข้าร่วมกิจกรรม....ครั้ง
2. กิจกรรมด้านกีฬา	☐ เข้าร่วมกิจกรรม.....ครั้ง
	☐ ไม่เข้าร่วมกิจกรรม....ครั้ง
3. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม	☐ เข้าร่วมกิจกรรม.....ครั้ง
	☐ ไม่เข้าร่วมกิจกรรม....ครั้ง
4. กิจกรรมด้านบำเพ็ญ
สาธารณประโยชน์	☐ เข้าร่วมกิจกรรม.....ครั้ง
	☐ ไม่เข้าร่วมกิจกรรม....ครั้ง

4. แบบสอบถามด้านการเรียน เป็นแบบสอบถามที่ถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับด้านการเรียน ได้แก่ วิธีสอนของอาจารย์ บรรยากาศการเรียนการสอน การจัดวิชา และเวลาเรียน และการวัดผลและประเมินผล โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1 ศึกษาวิจัยเฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านการเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ของเสาวรัตน์ จุลรัตน์ (2535) พิมศรี เปานิล (2530) พุนทรัพย์ วงศ์พานิช (2533) นำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามด้านการเรียน จำนวน 70 ข้อ นำแบบสอบถามด้านการเรียน ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน คือ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กริทอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ข้อคำถามและภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

4.3 นำแบบสอบถามด้านการเรียน จำนวน 62 ข้อ ซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 120 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนเพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค 25% โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาเรียงลำดับจากสูงสุดมายังต่ำสุด แล้วแยกนักศึกษา 25% ที่ได้คะแนนสูง 25% ที่ได้คะแนนต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t-test เลือกข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป มาเป็นแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามด้านการเรียน จำนวน 56 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 10.02 - 47.02

4.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha- coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 132 - 133) ได้แบบสอบถามด้านการเรียน มีค่าความเชื่อมั่น 0.865

4.5 ลักษณะของแบบสอบถามด้านการเรียนเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการเรียนของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถามด้านการเรียน

ถ้าชี้แจง	ให้นักศึกษาอ่านข้อความเกี่ยวกับด้านการเรียน แล้วไปจดขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่
จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษาจริงมากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษาจริงพอสมควร
จริงบ้าง	หมายถึง ข้อความบางครั้งก็ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษา บางครั้งก็ไม่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษา
ไม่จริง	หมายถึง ข้อความไม่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษามาก
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความไม่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุด

แบบสอบถามด้านการเรียน

ข้อที่	ข้อความ	จริงมากที่สุด	จริง	จริงบ้าง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
000	วิธีสอนของอาจารย์					
000	ข้าพเจ้าเข้าใจสิ่งที่อาจารย์สอนได้ดี					
000	อาจารย์สามารถสอนสิ่งที่ยากให้เข้าใจง่าย					
000	บรรยากาศการเรียนการสอน					
000	เพื่อน ๆ ในห้องชอบคุยกันขณะที่อาจารย์กำลังสอน					
000	อาจารย์เข้มงวดมากทำให้บรรยากาศไม่น่าเรียน					
000	การจัดวิชาและเวลาเรียน					
000	ระบบการลงทะเบียนของมหาวิทยาลัยสะดวก					
000	ข้าพเจ้าเลือกวิชาเรียนและตอน (Section) ได้ตามต้องการ					
000	การวัดผลและประเมินผล					
000	ข้าพเจ้าทำข้อสอบเสร็จทันเวลา					
000	ข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษยากเกินไป					

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามด้านการเรียน

ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
ไม่จริง	ให้	2	คะแนน
ไม่จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
ไม่จริง	ให้	4	คะแนน
ไม่จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม และด้านการเรียน ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน คือ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ข้อคำถามและภาษาที่ใช้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

2. การหาค่าอำนาจจำแนก นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสต์ซัมซิง จำนวน 120 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อโดยใช้ t-test และเลือกข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป มาใช้ในการวิจัย(พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 139 - 140)

3. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ที่ระบุในข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จากอธิการบดี มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ของนักศึกษามาตรวจให้คะแนน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

วิธีจัดการกับข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปคิดค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านต่างๆ โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. การค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Stepwise

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง-ต่ำ โดยใช้สูตร t-test (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531 : 139 - 140)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
S_H^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
S_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
n_H, n_L	แทน	จำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่มซึ่งเท่ากัน

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 132 - 133)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α	แทน	สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ
S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้วิเคราะห์สมมติฐาน

3.1 หาคความสัมพันธ์ โดยใช้สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

3.2 หาดัชนีประสิทธิผลซึ่งมีความสำคัญเป็นอันดับก่อนหลังโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Stepwise โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for WINDOW V. 6

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และการแปลผล

ในการวิเคราะห์และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
df	แทน	Degree of Freedom
SS	แทน	Sum of Squares
MS	แทน	Mean Square
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE b	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าพารามิเตอร์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

Y	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X ₁	แทน	นิสัยในการเรียน
X ₂	แทน	การแบ่งเวลาในการเรียน
X ₃	แทน	การทำการบ้าน
X ₄	แทน	การทบทวนบทเรียน
X ₅	แทน	การตั้งใจเรียน
X ₆	แทน	การวางแผนในการเรียน
X ₇	แทน	ด้านการเรียน
X ₈	แทน	วิธีสอนของอาจารย์
X ₉	แทน	บรรยากาศการเรียนการสอน
X ₁₀	แทน	การจัดวิชาและเวลาเรียน
X ₁₁	แทน	การวัดผลและประเมินผล
X ₁₂	แทน	เพศ
X ₁₃	แทน	การเข้าร่วมกิจกรรม
X ₁₄	แทน	กิจกรรมด้านวิชาการ
X ₁₅	แทน	กิจกรรมด้านกีฬา
X ₁₆	แทน	กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม
X ₁₇	แทน	กิจกรรมด้านบำเพ็ญสาธารณประโยชน์
X ₁₈	แทน	ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย
X ₁₉	แทน	ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากมหาวิทยาลัยถึงบ้าน
X ₂₀	แทน	รายได้ของผู้ปกครอง
X ₂₁	แทน	สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเสนอตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษา โดยใช้การคำนวณ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา เพศ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางไปเรียน ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม สถานภาพสมรสของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรนิสัยในการเรียน ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง รายได้ของผู้ปกครอง และความคิดเห็นด้านการเรียน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม และด้านการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จำแนกตามระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา เพศ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางไปเรียน สถานภาพสมรสของบิดามารดา การเข้าร่วมกิจกรรม และอาชีพของผู้ปกครอง ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 2-4

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จำแนกตามตัวแปร ชั้นปีที่กำลังศึกษา เพศ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม สายวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ขานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางไปเรียน สถานภาพสมรสของบิดามารดา และการเข้าร่วมกิจกรรม

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	297	49.25	289	48.74	280	48.53
	หญิง	306	50.75	304	51.26	297	51.47
	รวม	603	100	593	100	578	100
2. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม							
	สูง	176	29.19	146	24.62	169	29.24
	ปานกลาง	320	53.07	364	61.38	347	60.03
	ต่ำ	107	17.74	83	14.00	62	10.73
	รวม	603	100	593	100	578	100
3. สายวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย							
	วิทย์-คณิต	237	39.30	284	47.90	282	48.80
	ศิลป์-คำนวณ	127	21.10	123	20.74	122	21.10
	ศิลป์-ภาษา	84	13.90	63	10.62	51	8.80
	อื่น ๆ (พาณิชย, เกรด 12)	155	25.70	123	20.74	123	21.30
	รวม	603	100	593	100	578	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. ขานพาทนะ ที่ใช้ในการ เดินทางไป เรียน	รถยนต์โดยสาร ประจำทาง	291	48.26	265	44.69	254	44.00
	รถยนต์นั่ง	312	51.74	328	55.31	324	56.00
	ส่วนบุคคล	603	100	593	100	578	100
	รวม						
5. สถานภาพ สมรส	บิดามารดา อยู่ร่วมกัน	521	86.40	510	86.00	488	84.40
	บิดามารดา หย่าร้างกัน	37	6.14	31	5.23	33	5.70
	บิดาหรือมารดา ถึงแก่กรรม	45	7.46	52	8.77	57	9.90
	รวม	603	100	593	100	578	100
6. การเข้าร่วม กิจกรรม	เข้าร่วมกิจกรรม						
	ด้านวิชาการ	178	29.50	169	28.50	179	30.97
	ด้านกีฬา	109	18.00	122	20.57	116	20.07
	ด้านศิลปวัฒนธรรม	94	15.50	86	14.51	87	15.05
	ด้านบำเพ็ญสาธารณ- ประโยชน์	114	18.85	122	20.57	139	24.05
	ไม่เข้าร่วมกิจกรรม	108	18.15	94	15.85	57	9.86
	รวม	603	100	593	100	578	100

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เป็นเพศชายและเพศหญิงจำนวนใกล้เคียงกัน คือ เป็นนักศึกษาชายร้อยละ 49.25 และเป็นนักศึกษาหญิงร้อยละ 50.75 เมื่อจำแนกนักศึกษาตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.07 รองลงมาคือระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 29.19 เมื่อจำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สาขาวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.30 รองลงมาคือสายพาณิชยและเกรด 12 คิดเป็นร้อยละ 25.70 และสาขาวิชาน้อยที่สุดคือสายศิลป์-ภาษา คิดเป็นร้อยละ 13.90 นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้รถยนต์นั่งส่วนบุคคลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.74 และใช้รถยนต์โดยสารประจำทาง คิดเป็นร้อยละ 49.26 นอกจากนี้สถานภาพสมรสของบิดามารดาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า บิดามารดาอยู่ร่วมกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.40 สำหรับกิจกรรมที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีส่วนร่วมเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ กิจกรรมด้านวิชาการ ด้านบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ด้านกีฬาและด้านศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 29.50, 18.85, 18.00 และ 31.1 ตามลำดับ

สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ต่างก็มีจำนวนนักศึกษาที่เป็นเพศชายและเพศหญิงใกล้เคียงกัน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เป็นนักศึกษาชายร้อยละ 48.74 และนักศึกษานหญิงร้อยละ 51.26 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่เป็นเพศชายร้อยละ 48.53 และเพศหญิงร้อยละ 51.47 เมื่อจำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางไปเรียน สถานภาพสมรสของบิดามารดา และการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางไปเรียน สถานภาพสมรสของบิดามารดา และการเข้าร่วมกิจกรรมในสัดส่วนใกล้เคียงกันกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 แต่มีข้อแตกต่างเพียงเล็กน้อยสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คือ เมื่อจำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เรียนจบสายศิลป์-คำนวณมากเป็นอันดับรองลงมาอีกสาขาวิชาหนึ่งด้วย

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของอาชีพบิดาของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพของบิดา	รับราชการ	50	8.29	49	8.27	40	6.92
	ทหารบก						
	ทหารเรือ						
	ทหารอากาศ						
	ตำรวจ						
	ข้าราชการ						
	ค้าขาย	217	35.99	212	35.75	212	36.68
	รับจ้าง	52	8.62	69	11.64	69	11.94
	เกษตรกรรม	1	0.17	1	0.17	2	0.35
	ธุรกิจส่วนตัว	230	38.14	217	36.59	209	36.16
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	22	3.65	12	2.02	11	1.90
	อื่น ๆ	31	5.14	33	5.56	35	6.05
	รวม	603	100	593	100	578	100

จากตาราง 3 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 มีบิดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 38.14 และ 36.59 ตามลำดับ รองลงมาคืออาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 35.99 และ 35.75 และมีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.17 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีบิดาประกอบอาชีพค้าขายและอาชีพธุรกิจส่วนตัวแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย คือ บิดาประกอบอาชีพค้าขายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.68 รองลงมาคืออาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 36.16 และบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 0.35

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของอาชีพมารดาของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ
จำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพของ มารดา	รับราชการ	34	5.64	38	6.41	21	3.63
	ทหารบก						
	ทหารเรือ						
	ทหารอากาศ						
	ตำรวจ						
	ข้าราชการ						
	ค้าขาย	174	28.86	166	27.99	194	33.56
	รับจ้าง	33	5.47	41	6.91	44	7.61
	เกษตรกร	1	0.17	1	0.17	1	0.17
	ธุรกิจส่วนตัว	164	27.20	156	26.31	158	27.34
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	2.65	9	1.52	9	1.56
	อื่น ๆ (แม่บ้าน)	181	30.01	182	30.69	151	26.13
	รวม	603	100	593	100	578	100

จากตาราง 4 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีมารดาประกอบอาชีพแม่บ้านมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.01 รองลงมาคืออาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 28.86 และมีมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.17 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีมารดาประกอบอาชีพในระดับสัดส่วนใกล้เคียงกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีมารดาประกอบอาชีพค้าขายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.56 รองลงมาคืออาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 27.34 และมีมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.17

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรนิสัยในการเรียน ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง รายได้ของผู้ปกครอง และความคิดเห็นด้านการเรียน ดังแสดงในตาราง 5 - 7

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรนิสัยในการเรียน และระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง

ตัวแปร ระดับของตัวแปร		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
		N = 603		N = 593		N = 578	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D.
1. นิสัยใน							
การเรียน	การแบ่งเวลาในการเรียน	3.31	0.43	3.27	0.45	3.31	0.46
	การทำการบ้าน	3.86	0.46	3.80	0.50	3.82	0.49
	การทบทวนบทเรียน	3.37	0.58	3.32	0.59	3.39	0.59
	การตั้งใจเรียน	3.43	0.49	3.69	0.51	3.49	0.51
	การวางแผนในการเรียน	3.58	0.66	3.49	0.69	3.55	0.67
	รวม	3.54	0.38	3.49	0.41	3.53	0.41
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง							
	จากบ้านถึงมหาวิทยาลัย						
	และจากมหาวิทยาลัยถึงบ้าน	1.35	0.68	1.34	0.68	1.30	0.64

จากตาราง 5 พบว่า นิสัยในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีลักษณะดังต่อไปนี้ แบ่งเวลาในการเรียน ทำงานที่ได้รับมอบหมาย ทบทวนบทเรียน ตั้งใจเรียนขณะที่อาจารย์สอนและวางแผนในการเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างสูง และใช้เวลาในการเดินทางทั้งไปและกลับจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย โดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 35 นาที

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยด้านนิสัยในการเรียนใกล้เคียงกัน แต่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความตั้งใจเรียนขณะอาจารย์สอนอยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 เมื่อจำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางไปเรียน พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ใช้เวลาเดินทางทั้งไปและกลับจากบ้านถึงมหาวิทยาลัยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 30 นาที

ตาราง 6 แสดงค่า Inter Quartile Range ของรายได้ของผู้ปกครอง

ตัวแปร	ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
	จำนวน	IQR	จำนวน	IQR	จำนวน	IQR
รายได้ของผู้ปกครอง	603	150,000	593	200,000	578	150,000

จากตาราง 6 พบว่า รายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 มีรายได้อยู่ที่ระดับ 150,000 บาท ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 พบว่า รายได้ของผู้ปกครองอยู่ที่ระดับ 200,000 บาท รายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษาทั้ง 3 ชั้นปี มีรายได้อยู่ในระดับสูงมาก

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นด้านการเรียนของ
นักศึกษา จำแนกตามชั้นปี

ตัวแปร ระดับของตัวแปร	ชั้นปีที่ 2 N = 603		ชั้นปีที่ 3 N = 593		ชั้นปีที่ 4 N = 578	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D.
การเรียน วิธีสอนของอาจารย์	3.19	0.34	3.19	0.36	3.20	0.35
บรรยากาศการเรียนการสอน	3.36	0.41	3.29	0.39	3.34	0.37
การจัดวิชาและเวลาเรียน	2.35	0.50	2.25	0.45	2.32	0.46
การวัดผลและประเมินผล	2.50	0.33	2.45	0.32	2.45	0.34
รวม	2.93	0.26	2.88	0.24	2.91	0.25

จากตาราง 7 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นด้านวิธีสอนของอาจารย์ และการจัดบรรยากาศการเรียนการสอนอยู่ในระดับค่อนข้างสูง แต่มีความเห็นว่าการจัดวิชา และเวลาเรียน การวัดผลและประเมินผลไม่ค่อยเหมาะสม

ผลการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นด้านการเรียน จำแนกตามวิธีสอนของอาจารย์ บรรยากาศการเรียนการสอน การจัดวิชาและเวลาเรียน การ วัดผลและประเมินผลใกล้เคียงกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม และด้านการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะ บริหารธุรกิจ โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ดังแสดงในตาราง 8

จากตาราง 8 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในมีค่าระหว่าง 0.009 - 0.863 และเป็นค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ค่า ซึ่งได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนิสัยในการเรียน การทบทวนบทเรียน การตั้งใจเรียน การแบ่งเวลาในการเรียน วิธีสอนของอาจารย์ และเพศ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ผู้วิจัยได้นำตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด 21 ตัว ได้แก่ นิสัยในการเรียน (X_1) การแบ่งเวลาในการเรียน (X_2) การทำการบ้าน (X_3) การทบทวนบทเรียน (X_4) การตั้งใจเรียน (X_5) การวางแผนในการเรียน (X_6) ด้านการเรียน (X_7) วิธีสอนของอาจารย์ (X_8) บรรยากาศการเรียนการสอน (X_9) การจัดวิชาและเวลาเรียน (X_{10}) การวัดผลและประเมินผล (X_{11}) เพศ (X_{12}) การเข้าร่วมกิจกรรม (X_{13}) กิจกรรมด้านวิชาการ (X_{14}) กิจกรรมด้านกีฬา (X_{15}) กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม (X_{16}) กิจกรรมด้านบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ (X_{17}) ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย (X_{18}) ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากมหาวิทยาลัยถึงบ้าน (X_{19}) รายได้ของผู้ปกครอง (X_{20}) และสาขาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (X_{21}) นำเข้าสมการถดถอยพหุคูณเพื่อจัดลำดับค่าสัมประสิทธิ์ (Beta Weight) และใช้ค่าสัมประสิทธิ์ (Beta Weight) ที่มีค่า .05 ขึ้นไป เพื่อนำเข้าการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) และนำเข้า Stepwise อีกครั้ง ดังปรากฏผลดังนี้

ตาราง 9 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 2 เป็นเกณฑ์ โดยใช้ Stepwise

แหล่งความแปรปรวน	d	SS	MS	F
Regression	1	1.789	1.789	.7886*
Residual	602	136.606	.2269	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรงกับนิสัยในการเรียน การทบทวนบทเรียน
การตั้งใจเรียน การแบ่งเวลาในการเรียน วิธีสอนของอาจารย์ และเพศ อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์ได้ จึงคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์พหุคูณ ดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 แสดงตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยใช้ Stepwise

ตัวแปร	b	SE b	B	t
การทบทวนบทเรียน (X_4)	.094	.033	.114	2.808

$$R = .114$$

$$R^2 = .013$$

$$SE = .476$$

$$a = 2.203$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คือ การทบทวนบทเรียน ซึ่งตัวแปรดังกล่าวสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 1.13 และนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะบริหารธุรกิจ โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{y} = 0.094 (\text{การทบทวนบทเรียน}) + 2.203$$

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะบริหารธุรกิจ โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = 0.114 (\text{การทบทวนบทเรียน})$$

จากตาราง 11 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในมีค่าระหว่าง $-0.000 - 0.860$ และเป็นค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 12 ค่า ซึ่งได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับนิสัยในการเรียน การแบ่งเวลาในการเรียน การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน การตั้งใจเรียน การวางแผนในการเรียน วิธีสอนของอาจารย์ เพศ กิจกรรมด้านวิชาการ ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย ระยะเวลาในการเดินทางจากมหาวิทยาลัยถึงบ้าน และสายวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตาราง 12 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 เป็นเกณฑ์ โดยใช้ Stepwise

แหล่งความแปรปรวน	d	SS	MS	F
Regression	4	7.726	1.932	9.897 *
Residual	588	114.751	195	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรงกับนิสัยในการเรียน การแบ่งเวลาในการเรียน การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน การตั้งใจเรียน การวางแผนในการเรียน วิธีสอนของอาจารย์ เพศ กิจกรรมด้านวิชาการ ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากมหาวิทยาลัยถึงบ้าน และสายวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถสร้างเป็นสมการถดถอยพหุคูณได้ จึงได้คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ดังแสดงในตาราง 13

ตาราง 13 แสดงตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 โดยใช้ Stepwise

ตัวแปร	b	SE b	B	t
นิสัยในการเรียน (X_{11})	.188	.045	.168	4.203
เพศ (X_{12})	-.104	.037	-.115	-2.830
ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย (X_{18})	.063	.028	.090	2.235
สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (X_{21})	.031	.016	.081	1.986

$$R = .251$$

$$R^2 = .063$$

$$SE = .442$$

$$a = 1.737$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คือ นิสัยในการเรียน เพศ ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย และสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งตัวแปรทั้งสี่สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 5.67 และนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะบริหารธุรกิจ โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{y} = 0.188 (\text{นิสัยในการเรียน}) - 0.104 (\text{เพศ}) - 0.063 (\text{ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย}) - 0.031 (\text{สายวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย}) + 1.737$$

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะบริหารธุรกิจ โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = 0.168 (\text{นิสัยในการเรียน}) - 0.114 (\text{เพศ}) - 0.090 (\text{ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย}) - 0.081 (\text{สายวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย})$$

ตาราง 14 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญา 4

[illegible]

ตาราง 14 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในมีค่าระหว่าง .005 - 0.859 และเป็นค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 ค่า ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 กับนิสัยในการเรียน การแบ่งเวลาในการเรียน การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน การตั้งใจเรียน การวางแผนในการเรียน เพศ และสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตาราง 15 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 4 เป็นเกณฑ์ โดยใช้ Stepwise

แหล่งความแปรปรวน	d	SS	MS	F
Regression	4	9.186	2.296	11.576*
Residual	572	113.472	.198	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรงกับนิสัยในการเรียน การแบ่งเวลาในการเรียน การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน การตั้งใจเรียน การวางแผนในการเรียน เพศ และสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์ได้ จึงได้คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 แสดงตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 โดยใช้ Stepwise

ตัวแปร	b	SE b	B	t
การทำการบ้าน (X_3)	.149	.046	.158	3.255
การวางแผนในการเรียน (X_6)	.087	.033	.126	2.631
บรรยากาศการเรียนการสอน (X_9)	-.131	.051	-.105	-2.567
สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (X_{21})	.038	.016	.098	2.430

$$R = .274$$

$$R^2 = .075$$

$$SE = .445$$

$$a = 1.961$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คือ นิสัยในการเรียนด้านการทำการบ้าน การวางแผนในการเรียน บรรยากาศการเรียนการสอน และสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งตัวแปรทั้ง 4 นี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 6.84 และนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะบริหารธุรกิจ
โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{y} = 0.149 \text{ (การทำการบ้าน)} - 0.087 \text{ (การวางแผนในการเรียน)} - 0.131 \text{ (บรรยากาศการเรียนการสอน)} - 0.038 \text{ (สายวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย)} + 1.961$$

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะบริหารธุรกิจ
โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = 0.158 \text{ (การทำการบ้าน)} - 0.126 \text{ (การวางแผนในการเรียน)} - 0.105 \text{ (บรรยากาศการเรียนการสอน)} - 0.098 \text{ (สายวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย)}$$

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม และด้านการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
2. เพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจากตัวแปร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

มีตัวแปรอย่างน้อย 1 ตัวแปร ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ปีการศึกษา 2537 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอีสต์ซัมซัน จำนวน 6,962 คน เป็นนักศึกษาชาย 3,157 คน และนักศึกษาหญิง 3,805 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ปีการศึกษา 2537 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอีสต์ซัมซัน จำนวน 1,774 คน เป็นนักศึกษาชาย 867 คน และนักศึกษาหญิง 907 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้ชั้นปีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพศ เป็นชั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามด้านส่วนตัว
2. แบบสอบถามด้านครอบครัว
3. แบบสอบถามด้านการเข้าร่วมกิจกรรม
4. แบบสอบถามด้านการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปคิดค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านต่างๆ โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. การค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Stepwise

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. มีตัวแปรด้านส่วนตัว 5 ตัวแปร ได้แก่ นิสัยในการเรียน (โดยรวม) นิสัยในการเรียนด้านการทบทวนบทเรียน นิสัยในการเรียนด้านการตั้งใจเรียน นิสัยในการเรียนด้านการแบ่งเวลาในการเรียน และเพศ ตัวแปรด้านการเรียน 1 ตัวแปร ได้แก่ วิธีสอนของอาจารย์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสัยในการเรียนด้านการทบทวนบทเรียน สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

2. มีตัวแปรด้านส่วนตัว 10 ตัวแปร ได้แก่ นิสัยในการเรียน (โดยรวม) นิสัยในการเรียนด้านการแบ่งเวลาในการเรียน นิสัยในการเรียนด้านการทำการบ้าน นิสัยในการเรียนด้านการทบทวนบทเรียน นิสัยในการเรียนด้านการตั้งใจเรียน นิสัยในการเรียนด้านการ

วางแผนในการเรียน เพศ ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากมหาวิทยาลัยถึงบ้าน และสาขาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตัวแปรด้านการเข้าร่วมกิจกรรม 1 ตัวแปร ได้แก่ กิจกรรมด้านวิชาการ และตัวแปรด้านการเรียน 1 ตัวแปร ได้แก่ วิธีสอนของอาจารย์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตัวแปรนิสัยในการเรียน (โดยรวม) เพศ ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย และสาขาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. มีตัวแปรด้านส่วนตัว 8 ตัวแปร ได้แก่ นิสัยในการเรียน (โดยรวม) นิสัยในการเรียนด้านการแบ่งเวลาในการเรียน นิสัยในการเรียนด้านการทำการบ้าน นิสัยในการเรียนด้านการทบทวนบทเรียน นิสัยในการเรียนด้านการตั้งใจเรียน นิสัยในการเรียนด้านการวางแผนในการเรียน เพศ และสาขาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ นิสัยในการเรียนด้านการทำการบ้าน นิสัยในการเรียนด้านการวางแผนในการเรียน สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และบรรยากาศการเรียนการสอน สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของบิดามารดาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. ตัวแปรด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. ตัวแปรด้านการเรียน ได้แก่ วิธีสอนของอาจารย์ บรรยากาศการเรียนการสอน การจัดวิชาและเวลาเรียน การวัดผลและประเมินผลตามความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนบรรยากาศการเรียนการสอนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คือ ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ นิสัยในการเรียนด้านการทบทวนบทเรียน สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 1.13

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คือ ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ นิสัยในการเรียน (โดยรวม) เพศ ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย และสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 5.67

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 คือ ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ นิสัยในการเรียนด้านการทำบ้าน นิสัยในการเรียนด้านการวางแผนในการเรียน สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และตัวแปรด้านการเรียน 1 ตัวแปร ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 6.84

8. สมการที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่

8.1 สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่สอง

2 สมการคือ

$$8.1.1 \hat{y} = 0.094 (\text{การทบทวนบทเรียน}) + 2.203$$

$$8.1.2 Z = 0.114 (\text{การทบทวนบทเรียน})$$

8.2 สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่สาม

2 สมการคือ

$$8.2.1 \hat{y} = 0.188 (\text{นิสัยในการเรียน}) - 0.104 (\text{เพศ}) - 0.063 (\text{ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย}) - 0.031 (\text{สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย}) + 1.737$$

$$8.2.2 Z = 0.168 (\text{นิสัยในการเรียน}) - 0.114 (\text{เพศ}) - 0.090 (\text{ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย}) - 0.081 (\text{สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย})$$

8.3 สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่สี่

2 สมการคือ

$$8.3.1 \quad \hat{y} = 0.149 (\text{การทำการบ้าน}) - 0.087 (\text{การวางแผนในการเรียน}) \\ 0.131 (\text{บรรยากาศการเรียนการสอน}) - 0.038 (\text{สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย}) + 1.961$$

$$8.3.2 \quad Z = 0.158 (\text{การทำการบ้าน}) - 0.126 (\text{การวางแผนในการเรียน}) \\ 0.105 (\text{บรรยากาศการเรียนการสอน}) - 0.098 (\text{สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย})$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. มีตัวแปรด้านส่วนตัว 5 ตัวแปร ได้แก่ นิสัยในการเรียน (โดยรวม) นิสัยในการเรียนด้านการทบทวนบทเรียน นิสัยในการเรียนด้านการตั้งใจเรียน นิสัยในการเรียนด้านการแบ่งเวลาในการเรียน และเพศ ตัวแปรด้านการเรียน 1 ตัว ได้แก่ วิธีสอนของอาจารย์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสัยในการเรียนด้านการทบทวนบทเรียน สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะว่า นักศึกษามีการแบ่งเวลาในการทำการบ้าน การเรียน การอ่านหนังสือและเข้าห้องสมุด ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จเรียบร้อยและส่งทันเวลา ทำบันทึกย่อเนื้อหาแต่ละวิชาเพื่อใช้สำหรับทบทวนบทเรียนและเตรียมตัวสอบ เวลาเรียนก็ตั้งใจฟังอาจารย์สอน และมีการวางแผนในการเรียนและการเตรียมตัวสอบ ซึ่งสอดคล้องกับโฮล์ทแมน (Holtzman, 1965 : 17) ที่กล่าวว่า นิสัยในการเรียนหมายถึง พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับ 1) การใช้เวลาเรียน ซึ่งได้แก่ การรู้จักใช้เวลาได้อย่างเหมาะสมในการเรียนและการทำงาน รู้จักแบ่งเวลาว่าควรทำเรื่องใดก่อนหลัง ไม่ผัดผ่อน หลีกเลียง รอเวลา ทำในเวลากระชั้นชิด ไม่เสียเวลากับเรื่องที่ไม่เป็นสาระจนเกินควร ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายทันต่อเวลา และ 2) วิธีการเรียน ได้แก่ การรู้จักใช้วิธีการเรียนอย่างถูกต้อง มีการวางแผนเตรียมงานก่อนลงมือทำ รู้จักแหล่งข้อมูลที่ต้องการทราบ ทำงานด้วยความมีระเบียบรอบคอบ ทำให้งานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และเรนนและลาร์เซน (Wrenn and Larsen, 1969 : 5 - 11) กล่าวว่า นิสัยในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียน นักศึกษา ประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ประกอบด้วยสมาธิในการเรียน วิธีการอ่านและการจดคำบรรยาย การวางแผนการเรียนหรือ

การแบ่งเวลาเรียน การทบทวนบทเรียนและเจตคติที่มีต่อการเรียน นอกจากนี้ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538 : 1) กล่าวว่า นิสัยในการเรียนหมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่าง สม่ำเสมอเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผล สำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วย ความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน การ วางแผนการเรียนและจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียน ให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยัน อดทน รับผิดชอบ พึ่งตนเอง และมีความภูมิใจในผลการเรียนของตน

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของโพแพมและมัวร์ (Popham and Moore. 1960 : 552 - 554) ที่ศึกษาพบว่า นิสัยในการเรียน ทักษะคติในการเรียน มีความ สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของมอริส (Morris. 1961: 23) ที่ศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีคะแนนนิสัยในการเรียน และทักษะคติในการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับผลการศึกษาของชนติ สวัสดิคุณ (2527 : 68 - 76) ที่ศึกษาพบว่า ภูมิหลัง ทางสังคมและนิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นอกจากนี้วิธีสอนของอาจารย์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะว่า นักศึกษาแสดงความ คิดเห็นว่า อาจารย์มีวิธีการถ่ายทอดความรู้ทำให้การเรียนน่าสนใจ สามารถสอนเรื่องยากให้ เข้าใจได้ง่าย เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและซักถาม จัดกิจกรรมการเรียนน่า สนใจและอาจารย์มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ โคแกน (Cogan. 1975 : 135 - 139) ที่ศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรมากเท่าใดนิสิตจะ สามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ได้สูงสุดและมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียน ของนิสิต เมื่อนิสิตมีความศรัทธาในตัวอาจารย์จะช่วยให้ นิสิตมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และ ทำให้ผลการเรียนของนิสิตดีขึ้น และสอดคล้องกับผลการศึกษาของสมใจ พิศณุวงรักษ์ (2532 : 111 - 115) ที่ศึกษาพบว่า ปัญหาและความต้องการด้านการสอนของนักศึกษา มี ความสัมพันธ์กับการสอนของอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนอกจากนี้ยังสอดคล้อง กับผลการศึกษาของประพัฒน์ จำปาไทย (2525 : 158 - 161) พบว่า นิสิตพึงพอใจและมีความ ต้องการ สอดคล้องกันเกี่ยวกับรูปแบบกระบวนการเรียนการสอนในด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านอาจารย์ผู้สอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ตัวแปรเพศมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะว่า ตัวแปรเพศของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง พบว่า นักศึกษาหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาชายโดยเฉลี่ย และจากสถิติเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ปรากฏว่านักศึกษาหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงมากกว่านักศึกษาชาย (รายงานจำนวนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ, 2537 : 1) และเอนกกุล กริแสง (2528 : 26) กล่าวว่า ความแตกต่างระหว่างเพศเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้คนเรามีความแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของสมใจ ศรีสินรุ่งเรือง (2529 : 179) ศึกษาพบว่า เพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ (บริหารธุรกิจ) และพบว่า ความแตกต่างระหว่างเพศมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิตราภา กุณทลบุตร (2523 : 47) พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

2. มีตัวแปรด้านส่วนตัว 10 ตัวแปร ได้แก่ นิสัยในการเรียน (โดยรวม) นิสัยในการเรียนด้านการแบ่งเวลาในการเรียน นิสัยในการเรียนด้านการทำการบ้าน นิสัยในการเรียนด้านการทบทวนบทเรียน นิสัยในการเรียนด้านการตั้งใจเรียน นิสัยในการเรียนด้านการวางแผนในการเรียน เพศ ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากมหาวิทยาลัยถึงบ้าน และสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตัวแปรด้านการเข้าร่วมกิจกรรม 1 ตัวแปร ได้แก่ กิจกรรมด้านวิชาการ และตัวแปรด้านการเรียน 1 ตัวแปร ได้แก่ วิธีสอนของอาจารย์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสัยในการเรียน (โดยรวม) เพศ ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย และสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า นิสัยในการเรียน (โดยรวม) วิธีสอนของอาจารย์ เพศ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทั้งชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นการเข้าร่วมกิจกรรมด้านวิชาการ ซึ่งตัวแปรดังกล่าวนี้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ทั้งนี้เพราะว่า นักศึกษามีโอกาสได้

เข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการที่ส่งเสริมประสบการณ์และพัฒนาการด้านการเรียนของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปีเตอร์สัน (Peterson. 1966 : 172) ที่ศึกษาพบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักศึกษาที่ประสบผลสำเร็จในการเรียนเป็นผู้เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่านักศึกษาที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมน้อย และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สายพิน สุดคนึง (2536 : 84) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต และพบว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50

นอกจากนี้ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย และระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากมหาวิทยาลัยถึงบ้าน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักศึกษาที่ใช้เวลาในการเดินทางมากกว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ส่วนใหญ่ใช้ยานพาหนะส่วนบุคคลในการเดินทางไปเรียนมากกว่าใช้ยานพาหนะประจำทาง ทำให้ช่วยประหยัดเวลาและสะดวกในการเดินทาง นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่ใช้ยานพาหนะส่วนบุคคล อาศัยอยู่กับบิดามารดา มีบ้านพักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ไม่ต้องรับผิดชอบเรื่องต่าง ๆ ของครอบครัว มีเวลาในการอ่านหนังสือ ทบทวนบทเรียน และทำการบ้านได้มากขึ้น แต่มีนักศึกษาชั้นปีที่ 3 บางคนได้หลีกเลี่ยงปัญหาการจราจรในกรุงเทพมหานครที่ติดขัดมาก ทำให้นักศึกษาบางคนแม้ว่าจะมีบ้านพักอาศัยในกรุงเทพมหานคร แต่ต้องมาพักอาศัยที่หอพักหรือคอนโดมิเนียม เพราะกลัวว่าจะไปเรียนไม่ทันเวลา แต่นักศึกษาที่พักอยู่หอพักหรือคอนโดมิเนียม ต้องดูแลและรับผิดชอบต่อตนเอง นักศึกษาบางคนสามารถใช้เวลาได้อย่างเหมาะสม สามารถควบคุมตนเองได้ รู้จักปฏิเสธที่จะเข้าร่วมกิจกรรมสังสรรค์กับเพื่อนหากจำเป็นต้องอุทิศเวลาให้กับการเรียน แต่นักศึกษาบางคนไม่สามารถควบคุมตนเองได้ อาจเนื่องจากสภาพแวดล้อมรอบ ๆ มหาวิทยาลัย และในระแวกใกล้เคียงมีสถานบันเทิง แหล่งอบายมุข จึงทำให้นักศึกษาไปเที่ยวเตร่เป็นประจำ จนทำให้เสียการเรียน และมีผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่บ้านกับบิดามารดา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมใจ ศรีสินรุ่งเรือง (2529 : 181) ที่ศึกษาพบว่า สถานที่พักอาศัยขณะที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ และมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ (บริหารธุรกิจ) คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

ส่วนสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสาขาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ศิลปะ คำนวณ พาณิชยและเกรด 12 มีพื้นฐานการศึกษาสัมพันธ์กับคณะบริหารธุรกิจที่ นักศึกษากำลังศึกษาในปัจจุบัน และพบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาทางการศึกษาสาขาพาณิชยของ โรงเรียนอัสสัมชัญพานิชย์ และเกรด 12 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่จบจาก สาขาวิชาอื่น เนื่องจากคณะบริหารธุรกิจใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอน นักศึกษา ต้องมีพื้นฐานความรู้ทั้งทางด้านวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์และพาณิชย ซึ่งภูมิลำเนาทางการ ศึกษาเดิมจะมีผลต่อการเรียน นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาทางการศึกษาเดิมอยู่ในระดับสูงจะช่วยให้เข้าใจเนื้อหาวิชาได้ดีกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาทางการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บุญชม ศรีสะอาด (2524 : 178 - 187) ศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพล ต่อผลการเรียน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม ความถนัด ความสนใจ

3. มีตัวแปรด้านส่วนตัว 8 ตัวแปร ได้แก่ นิสัยในการเรียน (โดยรวม) นิสัยในการเรียนด้านแบ่งเวลาในการเรียน นิสัยในการเรียนด้านการทำการบ้าน นิสัยในการเรียนด้านการทบทวนบทเรียน นิสัยในการเรียนด้านการตั้งใจเรียน นิสัยในการเรียนด้านการวางแผนในการเรียน เพศ และสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสัยในการเรียนด้านการทำการบ้าน นิสัยในการเรียนด้านการวางแผนในการเรียน สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และบรรยากาศการเรียนการสอน สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ยังพบว่า นิสัยในการเรียน เพศ สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทั้งชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นบรรยากาศการเรียนการสอน ซึ่งตัวแปรดังกล่าวส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ทั้งนี้เพราะว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศการเรียนการสอนว่า กิจกรรมการเรียนการสอนน่าสนใจ อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วน

ร่วมในกิจกรรมการเรียน มีความเป็นกันเองระหว่างอาจารย์และนักศึกษา และอาจารย์เข้าสอนตรงตามเวลา นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนให้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ทั้งนี้เพราะว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 นอกจากจะเรียนในห้องเรียนแล้ว นักศึกษายังมีโอกาสได้ไปฝึกภาคปฏิบัติในสถานประกอบการหรือหน่วยงานต่าง ๆ นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างอาจารย์และนักศึกษาทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 แม้ว่าจะสามารถเลือกเรียนสาขาวิชาและรายวิชาบางรายวิชาได้ แต่การเรียนการสอนส่วนมากจะเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน ผลการศึกษาในครั้งนี้จึงไม่พบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3

ผลการศึกษาครั้งนี้ สอดคล้องกับความคิดเห็นของโบว์สตากัส (ประคอง ประสิทธิพร. 2519 : 7 ; อ้างมาจาก Boustakus. n.d.) ที่กล่าวว่า ในชั้นเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างอิสระ มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการช่วยเหลือร่วมมือกัน นักศึกษาที่เรียนอ่อนก็มีโอกาสที่จะได้ซักถามเพื่อนหรือกล้าที่จะไปถามอาจารย์ เพราะอาจารย์ยอมรับนักศึกษาไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาเรียนเก่งหรือเรียนอ่อนก็ตาม ความรู้สึกที่เป็นกันเองกับนักศึกษา ทำให้นักศึกษารู้สึกว่าอาจารย์เป็นที่พึ่งของตนได้ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิลาส บุญทองขาว (2527 : 16) ที่ศึกษาพบว่า ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ครูที่พยายามทำความรู้จักผู้เรียน ให้ความเห็นอกเห็นใจ รู้จักส่งเสริม การเรียนตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนได้ดีและมีความสามารถในการปรับตัวทางการเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งต่างกับครูที่มุ่งสอนโดยวิธีกดดันให้ผู้เรียนยอมรับตามความต้องการของตน ผลที่สุดผู้เรียนจะไม่พอใจในตัวครูและเรียนไม่ได้ดีเท่าที่ควร และสอดคล้องกับแนวคิดของ สุพิชญา ทิระกุล และคนอื่น ๆ (2524 : 182 - 187) ที่กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน ได้แก่ ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อนอบอ้าว ไม่มีเสียงดังรบกวน สภาพห้องเรียนสะอาดเป็นระเบียบ กิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนกระทำแล้วเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และน่าสนใจ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ตอบคำถามและเข้าร่วมกิจกรรมทั่วถึงกัน และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิมศรี เปานิล (2530 : 102) พบว่า การจัด

บรรยากาศการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยส่วนรวม เป็นที่น่าสนใจพอใจ โดยเฉพาะบรรยากาศทางด้านวิธีสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน

ส่วนตัวแปรด้านครอบครัว การเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ การจัดวิชาและเวลาเรียน การวัดผลและประเมินผล มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ทั้งนี้เพราะว่า ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่ฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ผู้ปกครองของนักศึกษามีรายได้อยู่ในระดับสูง ส่วนอาชีพของผู้ปกครองซึ่งผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายและธุรกิจส่วนตัว และสถานภาพสมรสของบิดามารดานั้น บิดามารดาของนักศึกษาส่วนมากอยู่ร่วมกัน นอกจากนี้การเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 เข้าร่วมกิจกรรมจำนวนใกล้เคียงกัน และนอกจากนี้การจัดวิชาและเวลาเรียน นักศึกษามีความคิดเห็นคล้ายคลึงกันว่า การจัดวิชาและเวลาเรียนยังไม่ค่อยเหมาะสม เลือกวิชา และตอน (Section) ได้ตามต้องการ ส่วนการวัดและประเมินผลของอาจารย์ นักศึกษามีความคิดเห็นคล้ายคลึงกันว่า จำนวนข้อสอบเหมาะสมกับเวลา การให้คะแนนของอาจารย์แต่ละคนมีวิธีการแตกต่างกัน และเกณฑ์การจัดระดับคะแนนเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์แนะแนว ผู้ปกครองของนักศึกษา ตลอดจนตัวนักศึกษาได้ทราบว่า มีตัวแปรใดบ้างที่มีความสัมพันธ์และสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 เพื่อให้นักศึกษาจะได้ปรับปรุงตนเอง พัฒนาการเรียนและ แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการเรียน เพื่อจะได้ช่วยเหลือให้นักศึกษาให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสามารถประสบความสำเร็จในการศึกษา

2. คณะบริหารธุรกิจควรจัดให้มีการประชุมผู้ปกครองสำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้ข้อมูลด้านการเรียน ระบบการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล และแนวทางช่วยเหลือนักศึกษา เพื่อผู้ปกครองจะได้นำไปปฏิบัติและช่วยเหลือนักศึกษาได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น และสามารถประสบความสำเร็จในการศึกษาได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรศึกษาตัวแปรด้านอื่นๆ ของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น การปรับตัวด้านการเรียน ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อระบบการเรียนการสอน

2. ควรศึกษาหาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาใดวิชาหนึ่ง โดยเฉพาะ เช่น ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และการบัญชี เป็นต้น

3. ควรศึกษาหาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในคณะ วิชาที่นักศึกษาประสบปัญหาการเรียน หรือมีปัญหาการออกกลางคันสูง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ พินศิริกุล การสำรวจปัญหาการเรียนสังคมและส่วนตัวของนักเรียน
สารพัดช่างในกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.
- กุลวรรณ วิทยาวงศรุจิ. ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับการปรับตัว
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2526. อัดสำเนา.
- _____. รายงานการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการมัธยมศึกษา กรุงเทพฯ ฯ : พันนี้พับ
บลิชซิง, 2530.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียน
ประถมศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2519.
- _____. สำนักงาน. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2537-2539).
กรุงเทพฯ ฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2535.
- _____. สำนักงาน องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้น
มัธยมศึกษา. ม.ป.ท., 2523.
- จารุบุตร ฟ้าร่วมขาว. การจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2525. อัดสำเนา.
- จิตราภา คุณทลบุตร. สมการที่เหมาะสมในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต
คณะ ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.
- จูไร ชุมรุม. สภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยในกรุงเทพ
มหานคร ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- เจริญนคร นฤมล. “ความใฝ่ฝันทางด้านเศรษฐกิจของสุนทรภู่,” วิโรฒ.L : กันยายน -
พฤศจิกายน, 2523.

- ชญาวิณ์ สุวรรณรัตน์. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเหล่าของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 1
 ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2537. อัดสำเนา.
- ชนคดี สวัสดิฤกษ์. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ภูมิหลังทางสังคม นิัยทางการเรียนกับ
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
 วิทยา นิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.
- คุขฎี จุลาสัย และคนอื่น ๆ. ขั้นตอนทางจิตวิทยาของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิต
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2531. อัดสำเนา.
- ธีระ นทีวุฒิกุล. การศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.
- นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์. "นักบริหาร : ผู้สร้างบรรยากาศการเรียนรู้," ก้าวเข้าสู่ผู้บริหาร.
 กรุงเทพฯ : อนงค์ศิลป์การพิมพ์, 2527.
- นันทวล อันทะชัย. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตมโนทัศน์ กับการปรับตัวด้าน
 ความสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปรินญา
 นินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
 อัดสำเนา.
- บุญชม ศรีสะอาด. รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ:
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.
- เบญจวรรณ พาณิชวรพันธุ์. การสำรวจความคิดเห็นของนิสิตครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของคณะ วิทยานิพนธ์
 ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.
- ประกอบ คุปรัตน์. นิสิตนักศึกษาในความเป็นผู้นำ เป้าหมายและอำนาจในสถาบันอุดม
 ศึกษา . กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ประคอง ประสิทธิ์พร. ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในด้านการเรียน
 การสอน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปรับตัวของนักเรียน ปรินญาณินพนธ์
 กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.

- ประดินันท์ อุปรมย์. "การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน," เอกสารการสอนชุดระบบการเรียนการสอน. สารมวชนจำกัด , 2523.
- ประพัฒน์ จำปาไทย. ความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา
- ประกาศรี สุกันทรบุตร. สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยรามคำแหงในทัศนะของนักศึกษา . ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- ปราณี ปฐมชัยวัฒน์. การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมเสริมการเรียนรู้และกิจนิสัยในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534 อัดสำเนา
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ เอกสารประกอบการสอนวิชาการทดสอบทางจิตวิทยา 2538 :
- พรทิพย์ ถาวรจักร์ องค์ประกอบที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- พาณี ปรีชานันท์ และคนอื่น ๆ รายงานวิจัยแนวกิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือนอกหลักสูตร ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2526 - 2530). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ 2527, อัดสำเนา.
- พิทักษ์ พหุรัตน์. ใ้ใจกายงานประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยครูยะลา. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.
- พิมศรี เปานิล. บรรยายการสอนการสอนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์ ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

- พวงสร้อย วรกุล. การเปรียบเทียบสภาพปัญหาในการปรับตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดสงขลา ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : เจริญผล, 2531.
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. หลักการและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- ไพศาล หวังพานิช. ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกชั้นเรียนกับผลการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2511. อัดสำเนา.
- มนูญ แป้นเจริญ. การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 จังหวัดสงขลา ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- วรรณาทองนุ้ย. การวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- วรรณวิมล ปรีชาสุชาติ. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดปัตตานี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- วัฒนา พุ่มเล็ก. การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513. อัดสำเนา.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. อุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- _____. หลักและธรรมชาติของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาในการพัฒนาการเรียนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2524.

- วิจิตร ศรีสอ้าน. หลักการอุดมศึกษา กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2521.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. เอกสารตัวอย่างเรื่องการสร้างหน่วยการเรียนรู้ตัวอย่างเรื่อง การสร้างบรรยากาศในห้องเรียน. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย, 2528.
- วิลาส บุญทองขาว. บรรยากาศการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของนักเรียนครู และผู้บริหาร เขตการศึกษา 4. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- สัจด์ อุทธานนท์. การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วงเดือน, 2525.
- สายัณห์ วนะรมย์ รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- สายพิน สดกนึ่ง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับ ปรินญาณิพนธ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- สุชา จันทน์เอม จิตวิทยาวัยรุ่น กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2528.
- สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม จิตวิทยาเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ ฯ : แพร่พิทยา, 2529.
- สุนีย์ ช่างเจริญ. รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการเรียนการสอนของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่เข้าใหม่ในปีการศึกษา 2527. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2527. อัดสำเนา.
- สุพิชญา ชีระกุล และคนอื่น ๆ การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยากร, 2524.
- สุภาพรรณ โคตรจรัส. สุขภาพจิต : จิตวิทยาในการดำรงชีวิตเล่ม 1. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกี่ยวกับนักเรียน ครู โรงเรียน และสภาพท้องถิ่น กับความสามารถพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาเล็ก และการวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษา กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, ม.ป.ป.

- สุวิมล เเด่นสุนทร. ตัวแปรด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- สุวิมล ว่องวาณิช. สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างองค์ประกอบด้านเชาวน์ปัญญา ปัญหาส่วนตัวนิสัยและทัศนคติทางการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.
- สุวิทย์ สมานมิตร. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2515. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2516. อัดสำเนา.
- เสาวลักษณ์ จุมพลพงษ์. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู นิสัยในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และวิชาสังคมศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2527. อัดสำเนา.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. หลักเบื้องต้นของการวัดผลการศึกษา. พิษณุโลก ; มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก มุลนิธิเอเชีย, 2517
- สมใจ ศรีสินรุ่งเรือง. องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปริญญาโท กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2529. อัดสำเนา
- สมใจ พิณวรงค์. ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532. อัดสำเนา.
- สมพร ศิลปสุวรรณ. การศึกษาปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเรียนการสอนของนักศึกษาคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. “ความรู้พื้นฐานสำหรับการประเมินโครงการทางการศึกษา,” ใน การรวมบทความทางประเมินโครงการ กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

อจธรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ. รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ของวิชาเรียนและความถนัดในการเรียนภาษาของผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.

อัสสัมชัญ, มหาวิทยาลัย. ระเบียบมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ว่าด้วยการศึกษา พ.ศ. 2528. ม.ป.ท., ม.ป.ป.

_____. รายงานจำนวนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2537 . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 2537.

_____. รายงานจำนวนนักศึกษาทุกคนะวิชาระดับปริญญาตรี ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2537 . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 2537.

อวยชัย วัชสุวรรณ. การพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้องค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางด้านสติปัญญา ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา

อำรุง จันทวานิช. องค์ประสิทธิภาพของการประถมศึกษา : รายงานการวิจัยและประเมินประสิทธิภาพของการประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2526.

เอนกกุล กริแสง “จดหมายถึงเพื่อนครู”, มิตรครู 27 : 55 - 27 ; กรกฎาคม 2528

Anastasi, Anne. Psychological Testing, New York : The Macmillan Company, 1961.

Anderson, Mary J. " Effects of Classroom Social Climate on Individual Learning," American Educational Research Journal. 7 : March, 7 : 135-152 ; March, n.d.

Astin, A. W. Personal and Environmental Factors Associated with College Dropouts Among High Aptitude Students, " The Journal of Educational Psychology. 55 : 219 - 227; August, 1964.

Assumption University. Graduate-Undergraduate : Bulletin. Bangkok. ABAC Bulletin, 1994.

Bledsoe, Joseph C., " Factors Related to Pupil Observation Reports of Teachers and Attitude toward Their Teachers," The Journal of Educational Research. 65 (3) : November, 1971.

- Brown, W.F. and W.H. Holtzman. Survey of Study Habits and Attitudes
New York : Psychological Corporation. 1966.
- Cogan, Morris L. " Studies of Teacher Behavior," The Journal of
Experimental Education . 26 : 135 - 139 ; January, 1975.
- Chopra. S.L. " Parental Occupation and Academic Achievement of High
School Students in Academic," The Journal of Educational Research.
60 : 359-362; April, 1967.
- Donald, Elmer. " A Comparative Study of the Opinions of Students, Faculty
and Local Board Members Regarding the Appropriate Elements of
Student Activities Programs in Metropolitan Virginia Community
Colleges," in Dissertation Abstracts. 29 : 2146 ; August, 1969.
- Eysenck, H.J., W. Arnold and R. Meili. Encyclopedid of Psychology. London :
Search Press, 1972.
- Frederick, R.W. Kitchen C.P. and Mc Elwee R.A. A Guide to College Study.
New York : Appleton-Century-Crofts, 1947.
- Gill, L.J. "Some Non-Intellectual Correlates of Academic Achievement
Among Mexican Secondary School Students," Journal of Educational
Psychology 53 : 144-149; March, 1962.
- Garrison, Karl C., Albert J. Kingston and Arthurs S. McDonald. Educational
Psychology Bombay : Vakils, 1966.
- Herbert, Stroup Toward. The Philosophy of Student Activities Minneapolis :
University of Minneapolis Press, 1965.
- Holtzman, H. Wayne. Survey of Study Habits and Attitudes. New York : The
Psychological Corporation, 1965.
- Jakobovits, Leon. A. Foreign Language Learning : A Psycholinguistic Analysis
of the Issues. Rowley, Massachusettes : Newbury House, 1971.
- Jacobson, Smith M. "Student Activities," in Teaching in Higher Education.
Chicago : Rand Menally College Publishing Company, 1963.
- Jones, Worth R. " A Study of the Affective Tolerance and the Typical Problems
of Married and Unmarried Undergraduate College Students," Thesis
Abstract Series Indiana . Indiana : School of Education, Indiana
University, 1954.

- Lewin, K., and R. Lippitt and R. White R. "Patterns of Aggregative Behavior in Experimentally Created Social Climate," *Journal of Social Psychology*. 10 : 271 - 299 ; 1939.
- Maddox, R. *How to Study* . Greenwich, Conn : Fawcett Publication, 1936.
- Moor, Helena. *Adult Awareness of the Problems of High School Youth* Boston : Boston University, 1957.
- Myers, R. C. "Biographical Factors and Academic Achievement : An Experimental Investigation," *Educational and Psychological Measurement*. 12 : 415-426; 1952.
- Peterson, J.S. "Some Observation on Superior Student," *Journal of Educational Sociology*. 35 : 172 ; 1966.
- Prescott Donail A. "A Report of Conferences on Child Study " *Educational Bulletin* Bangkok : Chulalongkorn University, 1961.
- Ringness. Thomas A. *Mental Health in the School* New York:Random House, 1968.
- Rahman, Syed Abbur. "An Investigation of the Extend and Causes of Droupout in Class X Through XII of The Secondary Schools of Decca East Pakistan During 1965," *Dissertation Abstracts* 28 : 405 ; 1965.
- Smith, Samuel. *Best Method of Study* London : London Business Nobel Inc., Books, 1970.
- Taylor, H. "The Future of American Education," in *American Scholar* . 18(1) : 33 - 40; 1949.
- Thornburg, Hershel D. *Contemporary Adolscence* : Reading. 2nd ed. California : Monterey, Calif. Brooks/Col. Pub. Co., 1975.
- Wrenn, C. Gilbert. *Study Habits Inventory* Stanford: Stanford University Press, 1968.
- Wrenn, C. Gilbert and Larsen P. Robert. *Studying Effectively* Stanford : Stanford University Press, 1969

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

หนังสือขอความร่วมมือและแบบสอบถาม

12 พฤษภาคม 2538

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม

เรียน คณบดี คณะมนุษยศาสตร์

ด้วยข้าพเจ้านางศรีระพร จันทโนทก นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ งานวิจัยดังกล่าว เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ข้าพเจ้าใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านและอาจารย์ในคณะให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม โดยข้าพเจ้าขอแจกแบบสอบถามกับนักศึกษาในห้องเรียนและขอใช้เวลาเรียนประมาณ 15 นาที ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามดังกล่าว เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านและอาจารย์ในคณะ จะกรุณาให้ความร่วมมือให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศรีระพร จันทโนทก)

นิสิตปริญญาโท เอกจิตวิทยาการศึกษา

12 พฤษภาคม 2538

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม

เรียน คณบดี คณะบริหารธุรกิจ

ด้วยข้าพเจ้านางศรีระพร จันทโนทก นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ งานวิจัยดังกล่าว เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ข้าพเจ้าใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านและอาจารย์ในคณะให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม โดยข้าพเจ้าขอแจกแบบสอบถามกับนักศึกษาในห้องเรียนและขอใช้เวลาเรียนประมาณ 15 นาที ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามดังกล่าว เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านและอาจารย์ในคณะ จะกรุณาให้ความร่วมมือให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศรีระพร จันทโนทก)

นิสิตปริญญาโท เอกจิตวิทยาการศึกษา

แบบสอบถาม

แบบสอบถามประกอบด้วย 4 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านครอบครัว

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านการเข้าร่วมกิจกรรม

ตอนที่ 4 แบบสอบถามด้านการเรียน

เรียน นักศึกษาทุกท่าน

ด้วยข้าพเจ้านางศรีระพร จันทโนทก นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในการทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ข้าพเจ้าจึงมีความประสงค์ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านครอบครัว

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านการเข้าร่วมกิจกรรม

ตอนที่ 4 แบบสอบถามด้านการเรียน

ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คำตอบไม่มีข้อใดถูกหรือผิดและไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนของนักศึกษาแต่อย่างใด ขอให้นักศึกษาตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริง คำตอบของนักศึกษาจะมีประโยชน์และมีคุณค่าต่อการปรับปรุง การพัฒนาการเรียนการสอนของนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยและผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาทุกคนมา ณ โอกาสนี้

(ศรีระพร จันทโนทก)

นิสิตปริญญาโทจิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านส่วนตัวของนักศึกษา แบ่งเป็น 2 ส่วน

1.1 แบบสอบถามด้านส่วนตัว

1.2 แบบสอบถามนิสัยในการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านส่วนตัวของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง [] และเติมข้อความในช่องว่างให้ครบถ้วน

1. เพศ [] ชาย [] หญิง 2. ชั้นปีที่กำลังศึกษา

[] ชั้นปีที่ 2

[] ชั้นปีที่ 3

[] ชั้นปีที่ 4

3. รหัสประจำตัว..... 4. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A) ของเทอม 1/1994.....

5. สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลาย

[] วิทยาศาสตร์

[] ศิลป์-คำนวณ

[] ศิลป์-ภาษา

[] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. ระยะเวลาที่นักศึกษาใช้สำหรับเดินทาง

6.1 จากบ้านถึงมหาวิทยาลัยใช้เวลาเดินทางประมาณ.....ชั่วโมง

6.2 จากมหาวิทยาลัยกลับบ้านใช้เวลาเดินทางประมาณ.....ชั่วโมง

6.3 นักศึกษาเดินทางด้วยยานพาหนะอะไร

(โปรดระบุ).....

1.2 แบบสอบถามนิสัยในการเรียน

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความเกี่ยวกับสิ่งที่นักศึกษากะทำเป็นประจำ เกี่ยวกับการเรียนแล้วโปรดขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับการกระทำเป็นประจำมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

บ่อยครั้งที่สุด หมายถึง การกระทำของนักศึกษาเป็นประจำ

บ่อย หมายถึง การกระทำของนักศึกษาเกือบทุกครั้ง

ปานกลาง หมายถึง การกระทำของนักศึกษาเป็นบางครั้ง

บางครั้ง หมายถึง การกระทำของนักศึกษานาน ๆ ครั้ง

ไม่เคยเลย หมายถึง การกระทำของนักศึกษานานครั้งมากหรือไม่เคยกระทำเลย

แบบสอบถามนิสัยในการเรียน

ข้อที่	ข้อความ	บ่อยครั้ง ที่สุด	บ่อย	ปาน กลาง	บาง ครั้ง	ไม่เคย เลย
1.	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาทำการบ้านหรือรายงาน					
2.	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในการอ่านหนังสือหรือหาทบทวนบทเรียน					
3.	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาวางเข้าห้องสมุดระหว่างรอเรียนอีกวิชาหนึ่ง					
4.	ข้าพเจ้าเข้าเรียนทุกวิชา					
5.	เมื่อเลิกเรียนข้าพเจ้าใช้เวลาอยู่กับเพื่อนมากเกินไป					
6.	เมื่อถึงที่พักข้าพเจ้าใช้เวลาส่วนใหญ่ดูทีวีหรือวีดิทัศน์					
7.	เมื่อถึงที่พักข้าพเจ้าใช้เวลาส่วนใหญ่ฟังเพลง					
8.	ข้าพเจ้าขาดเรียนบางวิชา					
9.	ข้าพเจ้าเข้าห้องเรียนสาย					
10.	ข้าพเจ้านอนไม่หลับตอนก่อนสอบ					
11.	ก่อนเข้าห้องสอบข้าพเจ้าตื่นเต้นจนลืมสิ่งที่ท่องจำไว้					
12.	ข้าพเจ้าไม่รู้จักแบ่งเวลาในการอ่านหนังสือสอบ					
13.	ข้าพเจ้าทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายเสร็จเรียบร้อยและส่งทันเวลา					
14.	ข้าพเจ้าทำกิจกรรมและงานตามที่อาจารย์มอบหมาย					
15.	ข้าพเจ้าทำการบ้านทุกวิชาด้วยตนเอง					
16.	ข้าพเจ้าอ่านและสรุปเนื้อหาที่เรียนเพื่อใช้ในการอ่านก่อนสอบ					
17.	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียนในวิชานั้น					
18.	ข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ได้เพราะไม่เข้าใจ จึงไม่ได้ส่งการบ้าน					
19.	อาจารย์ให้การบ้านมากจนข้าพเจ้าทำไม่ทันเลยต้องขอลอกจากเพื่อน					
20.	เมื่อถึงกำหนดเวลาส่งงาน ข้าพเจ้ายังไม่ได้ทำจึงไม่เข้าเรียนในวิชานั้น					
21.	ข้าพเจ้าไม่มีเวลาทำการบ้าน					
22.	อาจารย์ไม่ตรวจการบ้าน ข้าพเจ้าจึงขี้เกียจทำการบ้านไปด้วย					
23.	ข้าพเจ้าไม่เคยส่งการบ้าน					
24.	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำการบ้านก่อนกำหนดเวลาส่ง					
25.	ข้าพเจ้าจะทำบ้านที่ขอยืมเนื้อหาแต่ละวิชา เพื่อใช้สำหรับทบทวนบทเรียนและเตรียมตัวสอบ					
26.	ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิในการทบทวนบทเรียน					
27.	ข้าพเจ้าไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน					
28.	เวลาอ่านหนังสือข้าพเจ้ามักจะจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่านไม่ค่อยได้					
29.	ขณะที่ข้าพเจ้าอ่านหนังสือชอบดูทีวีและฟังวิทยุพร้อมกัน					
30.	เวลาเรียนข้าพเจ้าตั้งใจฟังอาจารย์สอน					
31.	ขณะที่ฟังการบรรยาย ข้าพเจ้าจะจดโน้ตสำคัญของเรื่องที่เรียน					

ข้อที่	ข้อความ	บ่อยครั้ง ที่สุด	บ่อย	ปาน กลาง	บาง ครั้ง	ไม่เคย เลย
32.	ข้าพเจ้าสามารถสรุปเรื่องราวที่อาจารย์สอนได้ครบถ้วน					
33.	ข้าพเจ้ากระตือรือร้นในการเรียน					
34.	ข้าพเจ้าคุยกับเพื่อนขณะเรียนหนังสือ					
35.	ข้าพเจ้าเผลอขณะฟังอาจารย์สอน					
36.	เวลาเรียนข้าพเจ้าง่วงนอน					
37.	ข้าพเจ้าเรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง เพราะสำเนียงอาจารย์ฟังยาก					
38.	ข้าพเจ้าเผลอทำงานอื่นมาทำขณะอาจารย์กำลังสอน					
39.	เวลาอาจารย์สอนข้าพเจ้าไม่ได้ฟังอาจารย์อธิบายแม้แต่นิด					
40.	ข้าพเจ้ามีแผนการเรียนในแต่ละวัน และปฏิบัติตามแผนนั้น					
41.	ข้าพเจ้าวางแผนท่องหนังสือตามลำดับวิชาในตารางสอบ					
42.	ข้าพเจ้าเผลอไปเที่ยวสังสรรค์กับเพื่อนเลยไม่ได้อ่านหนังสือก่อนสอบ					
43.	ข้าพเจ้าไม่ได้เตรียมตัวในการสอบ เช่น สอบย่อย (quizzes) สอบกลางภาค (mid-term) และสอบปลายภาค (final)					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านครอบครัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านครอบครัว เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง | | และเติมข้อความในช่องว่างให้ครบถ้วน

1. บิดามารดาของนักศึกษา มีรายได้รวมต่อเดือน ประมาณเดือนละเท่าไร ?..... บาท

2. อาชีพของผู้ปกครอง

2.1 อาชีพบิดา

- [] รับราชการ
- [] ทหารบก
- [] ทหารเรือ
- [] ทหารอากาศ
- [] ตำรวจ
- [] ข้าราชการ
- [] ค้าขาย
- [] รับจ้าง
- [] เกษตรกรรม
- [] ธุรกิจส่วนตัว
- [] พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- [] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2.2 อาชีพมารดา

- [] รับราชการ
- [] ทหารบก
- [] ทหารเรือ
- [] ทหารอากาศ
- [] ตำรวจ
- [] ข้าราชการ
- [] ค้าขาย
- [] รับจ้าง
- [] เกษตรกรรม
- [] ธุรกิจส่วนตัว
- [] พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- [] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. สถานภาพสมรสของบิดามารดา

- [] บิดามารดาอยู่ร่วมกัน
- [] บิดามารดาหย่าร้างกัน
- [] บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านการเข้าร่วมกิจกรรม

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมทั้ง 4 ด้าน และขีดเครื่องหมาย / หน้าข้อความว่านักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมใดบ้าง จำนวนกี่ครั้งต่อภาคเรียน

1. กิจกรรมด้านวิชาการ	[] เข้าร่วมกิจกรรม..... ครั้ง
	[] ไม่เข้าร่วมกิจกรรม..... ครั้ง
2. กิจกรรมด้านกีฬา	[] เข้าร่วมกิจกรรม..... ครั้ง
	[] ไม่เข้าร่วมกิจกรรม..... ครั้ง
3. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม	[] เข้าร่วมกิจกรรม..... ครั้ง
	[] ไม่เข้าร่วมกิจกรรม..... ครั้ง
4. กิจกรรมด้านบำเพ็ญสาธารณประโยชน์	[] เข้าร่วมกิจกรรม..... ครั้ง
	[] ไม่เข้าร่วมกิจกรรม..... ครั้ง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามด้านการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับปัญหาการเรียน แล้วโปรดขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือช่องใด ช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษาจริงพอสมควร
จริงบ้าง	หมายถึง ข้อความบางครั้งก็ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษา
บางครั้งก็ไม่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษา
ไม่จริง	หมายถึง ข้อความไม่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษามาก
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความไม่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุด

แบบสอบถามด้านการเรียน

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	ไม่ จริง	ไม่จริง ที่สุด
1.	ข้าพเจ้าเข้าใจสิ่งที่อาจารย์สอนได้ดี					
2.	อาจารย์มีวิธีการถ่ายทอดความรู้ทำให้การเรียนน่าสนใจ					
3.	อาจารย์สามารถสอนสิ่งที่ยากให้เข้าใจได้ง่าย					
4.	อาจารย์สอนครอบคลุมเนื้อหาวิชาตาม Course Outline					
5.	อาจารย์ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนและใช้วิธีการสอนใหม่ๆ					
6.	อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นซักถาม ในระหว่างการเรียนการสอน					
7.	อาจารย์จัดลำดับเนื้อหาวิชาได้เหมาะสม และดำเนินการ สอนตามลำดับ					
8.	ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจ					
9.	อาจารย์สอนเร็ว ข้าพเจ้าจดคำบรรยายไม่ทัน					
10.	ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาที่อาจารย์สอน					
11.	กิจกรรมการเรียนการสอนน่าเบื่อ ข้าพเจ้าจึงคุยกับเพื่อน					
12.	อาจารย์มุ่งแต่สอนเนื้อหาวิชาเพียงอย่างเดียวโดยไม่มีการ ซักถาม					
13.	ข้าพเจ้าได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์จากกิจกรรมการ เรียนการสอน					
14.	ข้าพเจ้ามีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ดี					
15.	ข้าพเจ้ามีพื้นฐานวิชาคณิตศาสตร์ไม่ดี					
16.	อาจารย์สอนโดยไม่คำนึงถึงความต้องการของนักศึกษา					
17.	ในชั่วโมงเรียนอาจารย์มีเวลาให้นักศึกษาซักถามข้อข้อง ใจเกี่ยวกับเรื่องเรียนน้อย					
18.	อาจารย์มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี					
19.	กิจกรรมการเรียนการสอนน่าสนใจ					
20.	อาจารย์ให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา					
21.	อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในชั้นเรียน					
22.	อาจารย์เข้าสอนตรงตามเวลา					
23.	เพื่อน ๆ ในห้องชอบคุยขณะที่อาจารย์กำลังสอน					
24.	อาจารย์ดสอนไม่แจ่มแจ้งหน้า					
25.	อาจารย์เข้มงวดมากทำให้บรรยากาศไม่น่าเรียน					
26.	อาจารย์เข้าสอนช้า					
27.	อาจารย์ควบคุมชั้นเรียนไม่ได้					
28.	มหาวิทยาลัยมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียน					
29.	แต่ละห้องมีอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ					
30.	สภาพห้องเรียนเหมาะสมกับลักษณะวิชา					
31.	ขนาดห้องเรียนไม่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	ไม่ จริง	ไม่จริง ที่สุด
32.	อาจารย์ควรสร้างบรรยากาศที่ไม่เคร่งเครียดในการเรียน จะทำให้ให้นักศึกษาสนใจบทเรียน					
33.	ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะอาจารย์ เข้มงวด					
34.	ระบบการลงทะเบียนของมหาวิทยาลัยดี สะดวก					
35.	การจัดตารางสอน จัดวิชา และเวลาเรียน ได้อย่าง เหมาะสม					
36.	บางวันข้าพเจ้ามีวิชาเรียนติดต่อกันหลายคาบโดยไม่มี เวลาพัก					
37.	ข้าพเจ้าเลือกวิชาและตอน (Section) ได้ตามต้องการ					
38.	ข้าพเจ้าสามารถเลือกวิชาและเวลาเรียนที่ต้องการได้					
39.	บางวิชาเปิดจำนวนตอน (Section) ไม่พอกับความ ต้องการของ นักศึกษา					
40.	จัดตารางสอนไม่เหมาะสม เช่น เรียนเช้าและว่างไปเรียน อีกวิชาตอนบ่าย					
41.	ตารางสอบของข้าพเจ้าสอบติด ๆ กันทุกวัน					
42.	ข้าพเจ้ามีเวลาว่างมากระหว่างคอยเรียนอีกวิชาหนึ่ง จึงทำ ให้เบื่อและไม่เข้าเรียนในวิชาถัดไป					
43.	ข้าพเจ้าลงทะเบียนเรียนในแต่ละเทอมได้วิชาและเวลาที่ ต้องการ					
44.	ข้าพเจ้าทำข้อสอบเสร็จทันเวลา					
45.	การออกข้อสอบครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่เรียน					
46.	อาจารย์ชี้แจงวิธีการประเมินผลการเรียนก่อนดำเนิน การสอน					
47.	ข้อสอบของแต่ละวิชามีมาตรฐาน และเหมาะสมกับ ระดับของผู้เรียน					
48.	จำนวนข้อสอบครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการประเมิน และ เหมาะสมกับเวลา					
49.	การออกข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาวิชาที่เรียน					
50.	ข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษยากเกินไป					
51.	การตรวจข้อสอบอัตนัย การให้คะแนนของอาจารย์แต่ละ คน มีวิธีการไม่เหมือนกัน ขาดความยุติธรรม					
52.	ข้าพเจ้าคิดว่าเนื้อหาบางวิชายาก					
53.	ข้าพเจ้าคิดว่าเนื้อหาบางวิชามากเกินไป					
54.	ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ควรปรับระดับคะแนนของนักศึกษา					
55.	มหาวิทยาลัยประกาศผลการเรียน (Grade) ช้า					
56.	อาจารย์ส่งคะแนน (Grade) ช้า ทำให้นักศึกษาเสียโอกาส บางสิ่งบางอย่างไป					

ภาคผนวก ข.
คุณภาพเครื่องมือ

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามนิตยในการเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก t
1	12.64	23	17.13
2	29.00	24	23.50
3	18.90	25	19.75
4	12.99	26	17.22
5	24.85	27	15.79
6	25.15	28	19.78
7	22.69	29	22.67
8	9.53	30	18.11
9	12.13	31	21.39
10	17.98	32	14.88
11	21.20	33	14.52
12	19.86	34	13.12
13	24.54	35	12.71
14	24.43	36	15.72
15	20.12	37	24.51
16	21.12	38	9.20
17	14.87	39	18.77
18	15.52	40	17.64
19	19.75	41	30.10
20	13.08	42	10.63
21	16.70	43	10.38
22	18.28		

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.867

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามด้านการเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก t	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก t
1	13.24	29	14.77
2	11.34	30	15.22
3	12.61	31	23.76
4	14.60	32	19.97
5	14.22	33	14.11
6	13.94	34	16.24
7	12.13	35	24.68
8	24.52	36	19.79
9	12.82	37	20.24
10	10.02	38	18.28
11	22.32	39	13.44
12	13.34	40	23.99
13	20.22	41	30.48
14	23.27	42	17.56
15	47.02	43	17.26
16	19.40	44	17.78
17	19.26	45	21.59
18	13.67	46	25.94
19	15.42	47	14.29
20	14.56	48	18.25
21	12.51	49	13.08
22	13.49	50	14.26
23	14.27	51	24.10
24	19.54	52	14.69
25	22.35	53	14.28
26	12.48	54	13.98
27	13.55	55	26.24
28	17.51	56	30.48

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.865

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวธีระพร

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

ชื่อสกุล จันทโนทก

อาจารย์ประจำภาควิชาพื้นฐานทั่วไป

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสต์สัมชัญ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2522

(ภาษาอังกฤษ) วิทยาลัยครูจันทร์เกษม

พ.ศ. 2525

ศศ.บ. (สังคมศึกษา) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2538

กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร